

«Aromas del Montserrat»
GRAN LICOR

Els RR. PP. Benèfics i la casa Joan Fonollada Serra, fan avinent a llurs amics que no és l'únic licor de Montserrat i tot el que s'intenti vendre amb altre nom que el de

«Aromas del Montserrat»

La Veu de Catalunya

EDICIO DEL MATÍ

En el 69 aniversari de la seva fundació

la casa **CARLETS**

destina als fumadors feliç Any Nou

Any XLII. - N.º 11.093

Redacció i impremta: Ferlandina, 7, 8 i 9
Telèfon 18181 18182

Barcelona: Divendres, 1.º de gener de 1932

Administració: Rambla de Sant Josep, 16, pral.
Telèfon 3672 3673

10 cèntims

A LA GENERALITAT COM A L'AJUNTAMENT

Com era de preveure, la reunió de l'Assemblea de la Generalitat donà lloc a expectacions semblants als que ja ens té acostumats la majoria de l'Esquerra Republicana a l'Ajuntament. La mateixa manca de control i de coherència. La mateixa incapacitat en les funcions de govern. La mateixa ineptitud per a sostenir la tradició i el debat. Les mateixes temptatives per a ofegar la veu de les minories. Els dos palaus que l'antiga Plaça de Sant Jaume uneix, ocupats pel mateix partit, són testimoni de la mateixa actitud.

També la majoria de l'Esquerra Republicana a l'Assemblea de la Generalitat defugia la controvèrsia per a lliurar-se a la cridòria. Essent la majoria, tenint a favor seu els vots, la presidència i el reglament, intentaven suplir amb crits i avalots de tota mena l'absència de control i de raonaments.

A la Generalitat com a l'Ajuntament, els mateixos homes demostren la mateixa incompetència. Fou evocat el record de la vella i gloriosa Mancomunitat, que la Generalitat d'ara no ha sabut ni tan sols emular. I així com a l'Ajuntament calia prorrogar els pressupostos vells en condicions desastroses per a l'erari municipal, ja que la majoria no ha sabut estructurar uns pressupostos nous, a la Generalitat es donava un cas idèntic amb l'agreuja encara que els homes encarregats de preparar l'autonomia de Catalunya no han pogut fins avui idear uns pressupostos de conjunt per a les necessitats més urgents de la nostra terra, quant a les atencions essencials del foment i de la cultura.

La majoria de l'Esquerra Republicana a la Generalitat no té, doncs, res a envejar a la majoria de l'Esquerra a l'Ajuntament. Són idèntiques. Ambdues demostren clarament el que és el partit al qual pertanyen. Ambdues reaccionen de la mateixa manera davant de la realitat.

Però a l'Ajuntament hi ha encara la força viva de la representació popular directa. A la Generalitat, no. L'Assemblea fou elegida pels Ajuntaments en la forma que tothom recorda. I la Presidència i el Consell han actuat mesos i mesos com si l'Assemblea no existís. Encara hi ha districtes de Catalunya, com els de Mataró i Cervera, que no hi tenen representació. En vuit mesos, la Generalitat no ha sabut estructurar ni un avantprojecte de pressupost per a Catalunya. Amb prou feines ha pogut suplir les funcions de la Diputació de Barcelona. Hi manca ambició patriòtica, aptitud política i competència administrativa.

DE MADRID ESTANT

UN BOTO DE MOSTRA...

Madrid, desembre. (Del nostre redactor corresponent)

Les declaracions de Prieto a «El Sol», pel sol fet de contenir una quantitat determinada de vulgaríssim sentit comú, han fet el mateix efecte, en una part de l'economia espanyola, que si sortís el sol. L'haver parlat clar sobre el problema ferroviari, no solament ha animat el mercat bursàtil, sinó que ha donat la sensació que una part almenys de la política s'encaminava cap a un camí sòlid i segur. Els socialistes han enganyat el poble, i concretament els ferroviaris, promettent una cosa que no podien donar, que no podrien donar mai, si no volen destruir els mitjans de viure d'aquest país: la nacionalització dels ferrocarrils. Els republicans han enganyat el poble, i concretament els ferroviaris, promettent un ajut de l'Estat que l'Estat no podrà donar mentre duri l'absurda política general del moment, creadora de les circumstàncies presents. Ara el poble ha quedat bocabadat, i es demana quina raó hi havia per enganyar-lo sense raó, gratuïtament i cruelment. Tota persona, però, una mica baquetejada per la política, i conixedora de la mecànica interna dels partits d'esquerra i de dretes, sap que la característica d'aquests partits és la tendència a la demagogia, això és, la tendència a la hipocresia i a l'engany. Això que passa ara no és més que un boto de mostra del que diem; una anècdota dramàtica d'una realitat permanent.

Aquesta República no ha tingut per ara oposició. Això que diuen els que tenen el monopoli del poder: que la decadència que s'observa a tot aquest país és deguda al boicot dels capitalistes, és una arbitrarietat vulgaríssima. És una «bòfia» tan enorme com la que empen determinats elements del règim quan atribueixen les dificultats actuals a la crisi mundial; quan saben que, sense aquesta crisi, amb la consegüent baixa de primeres matèries, és el que permet que la nostra indústria es defensi relativament. Les dificultats actuals no són degudes ni al boicot del capitalisme, ni a l'exportació de capital, ni a la crisi mundial. Les dificultats actuals són degudes als errors enormes del Govern, a la incapacitat de la classe política actual, als decrets i a la Constitució que han fet, a la mística fantàstica que manté el règim, a la ideologia vulgar, sentimental i destructora que estem patint. A Espanya, degut als decrets del Govern que tothom recorda, hi ha una enorme crisi de confiança, tan forta com la que existí a França en temps d'Herriot, abans de Poincaré. El capital, que s'ha vist gratuïtament i furiosament atacat, s'ha amagat. És el que ha fet sempre, en circumstàncies semblants, a tot arreu. En la seva enorme ingenuïtat, la gent que governa actualment, es pensaven que els farien un burges o un capitalista a llur mida, solidari de tots llurs errors, inconscient de les vulgaritats que saturen l'ambient. Seguint les seves lleis eternes — que són les lleis de l'egoisme humà — el capital d'aquesta Península ha reaccionat d'una manera implacable i fatal. L'efecte que han fet les declaracions de Prieto ho demostra palpablement. De seguida que per una escletxa hi ha possibilitat de suposar que es pot tenir confiança real en els homes que governen, aquesta confiança reprèn. No es tracta, doncs, de derrotisme, ni d'optimisme. Es tracta de no fer una política que destrueixi les mateixes bases de la vida permanent del país. Hi ha, a més a més, les lleis clàssiques de la política, les lleis que exigeixen que les coses les facin els organismes i les persones que les hagin de fer.

Tot això és el que han oblidat els «ous rics» del règim, i això és el que en definitiva els ha fet naufragar, i el que explica la complexitat de les complicacions presents. Aquestes complicacions són enormes i absolutament gratuïtes. Avui, tots els estaments del país estan pitjor que un any enrera. Els obrers són els que han sentit, abans que ningú, aquestes dificultats. I quines compensacions han obtingut aquests estaments? No cap. Tot el que diuen haver fet és sobre el paper: escoles, legislació social, etc., etc.

JOSEP PLA

El que pensen de l'Esquerra alguns dels seus diputats

Els nostres lectors ja coneixen les declaracions del senyor Marcel·lí Domingo sobre l'actuació de l'Esquerra Republicana. Un altre dels seus diputats, el senyor Humbert Torres, acaba d'escriure a «La Jornada», de Lleida, sobre l'article «Tot d'atenció», el següent article:

«Quan s'anava a constituir l'Esquerra Republicana de Catalunya els que coneixien el meu pensament, saben que tenia molts recels a ingressar-hi. Una setmana abans de començar les seves deliberacions constituents, vaig donar una conferència al «Foment Català» de la República de Reus, en la qual vaig precisar clarament el fonament dels meus recels, que eren, esquemàticament, reduïbles a dos. Donada la procedència i la significació dels elements i de les persones destacades que patrocinaven la futura Esquerra, veia molt difícil establir una unitat de pensament i de conducta respecte a aquells dos punts cabdals: llibertat política de Catalunya, problema social.

Resultava evident que en la significació atribuïda al mot catalanisme hi havia una diversitat de tons que anaven de l'ortodòxia a la transgressió més pura a la simple acceptació tolerada. Però en el camp de la política social, encara era més clar que anaven a fer acte de presència a l'Assemblea constituents, des dels elements marxistes i fins als liberals, a les que, tornant a la política social, no veïem el socialisme de classe, ni que el sindicalisme, simple instrument de gestió, no hagi de subordinar-se al poder polític, perquè per damunt de la professió que exerceixi, el valor suprem de tot home és, precisament, d'ésser home. Per damunt dels valors econòmics hi ha els valors morals.

Aquestes dues tendències toparen en l'Assemblea constituents de l'Esquerra, i es produí una transacció, i a la fi, s'aconsegua la doctrina aprovada, el nostre partit quedà constituït com una força radicalment catalanista, liberal, socialista, però no de classe, pel mateix que és liberal. Però el cert és que al llarg de la seva actuació, l'Esquerra, en alguns dels seus actes, almenys l'Esquerra a la Ciutat de Barcelona, ha semblat donar peu perquè se la cregués desviada d'aquella idea directiva que sortí de la seva Assemblea constituents.

Es prefa que els nostres estimats amics de Barcelona acabin per trobar una posició que no pugui donar lloc a l'equivoc. Han de pesar molt les paraules que diuen, els articles que escriuen, les declaracions que fan. Del contrari, l'Assemblea constituents, i perill d'afegir una força política nascuda amb les més grans esperances. Els que vivim fora de Barcelona, però que cada dia ens posem en contacte amb l'opinió de les nostres comarques, sabem com és de convenient i urgent no una política de claredat i de destrament en les idees i en la tàctica.

Ni a Girona, ni a Tarragona, ni a Lleida no hi ha confusió de cap mena, sinó separació perfecta entre les forces de l'Esquerra i dels partits de classe. En realitat, també sabem que la separació existeix a la ciutat de Barcelona, però és convenient accentuar que aquesta diferència existeix.

Nosaltres acceptem tots els programes socials, quan tinguin llur hora pròpia; però en un règim de democràcia i de llibertat. Els enemics nostres són, en el camp esquivista, els confusionalistes per sistema, els destructors per opòs, els que vivin sota el mite anarcòid. L'Esquerra no pot tenir, amb això, cap contacte, ni el més petit. O es converteix en instrument de la democràcia liberal en sentit ben esquivista, o desapareixerà, i és convenient que els seus homes responsables, en cada paraula i en cada acte, donin la sensació que el Govern de Catalunya, a llurs mans, serà l'imperi del dret, de la llibertat i de la justícia, i que no serà esclava de cap interès determinat. Llei, Parlament, Selecció, Govern responsable. Autoritat. En vigílies de l'autonomia, un partit d'Esquerra ha de fer seva aquesta idealitat fonamental.

Reunió de la Junta Directiva de la Lliga Regionalista

Presidida pel seu il·lustre president, senyor Ramon d'Abadal, es reuní, dimecres al vespre, la Junta Directiva de la Lliga Regionalista.

Foren admesos 51 socis nous que han vingut a engrundir els rengles de l'entitat.

La Junta general ordinària que correspon de celebrar aquest mes, s'ha acordat convocar-la per al dia 10 de corrent, a les sis de la tarda.

En ella, hom haurà de procedir a la renovació de la meitat de la Junta Directiva i aprovar l'estat de comptes.

Entre altres acords d'importància, preses per tal d'intensificar la propaganda a favor dels principis que informen la Lliga Regionalista, hi ha el d'editar un cicle de conferències a càrrec de les principals personalitats que militen en el seu estol. Es referiran al moment polític actual i als problemes que té plantejats. Probablement, la primera de les conferències esmentades anirà a càrrec del patrici senyor Ramon d'Abadal i Calsedó.

LLIGA REGIONALISTA

JUNTA GENERAL ORDINÀRIA

Es convoca els socis de la Lliga Regionalista a la Junta general ordinària que es celebrarà el dia 10 de corrent, a les sis de la tarda, al local social, Boters, 4, pral., per a la renovació de la meitat de la Junta Directiva, i aprovació de comptes, segons els articles V i XIX dels nostres Estatuts.

Barcelona, 1.º de gener de 1932

P. A. de la J. D.

EL PRESIDENT

R. D'ABADAL

Declaració col·lectiva de l'Episcopat

(Del Butlletí Eciesiàstic de Tarragona, 30 de desembre 1931)

Als que coneixen la santa dignitat de l'Església Catòlica no baurà estranyat l'actitud continguda i pacient observada per la Santa Seu i l'Episcopat durant la primera etapa constituint de la República espanyola. Defensats, envers el règim i els seus representants, els han guardat les consideracions i els respectes a què es creditor tot Govern constituït. Davant multiplicades disposicions ministerials que immutaven unilateralment l'estatut qu'legal de l'Església, formularen les degudes protestes en la forma més adient perquè les bones relacions entre ambdues potestats es conservessin. Iniciat el procés deliberatiu de les Corts Constituents per a Espanya, la seva funció fonamental, les diverses províncies eclesiaístiques, i en general les organitzacions catòliques, no deixaren d'exposar directament al poder legislatiu de l'Estat els principis doctrinalment, els drets sagrats i els anhels pràctics de l'Església, amb confiança que, en formular els preceptes definitius de caràcter religiós, haurien d'ésser tinguts en compte. En tot moment, per difícil i apassionat que fos, l'Església ha donat proves evidents i abundants de moderació, de paciència i de generositat, evitant amb exquisida prudència tota cosa que pogués semblar un acte d'hostilitat a la República. Adhuc aprovat l'article 26 (ara 26), la dolorosa i alta protesta del Papa, a la qual fervorosament vau adherir-se l'Episcopat, hagué d'ésser considerada per tothom com una lliçó exemplar de dignitat sereníssima.

Promulgada la Constitució espanyola, i organitzats jurídicament els poders de l'Estat, contra els quals, en una nova etapa la República, i és arribada l'hora, per l'Episcopat, de donar forma solenne a l'actitud seva davant els fets esdevinguts, i d'al·lucinar els fidels en ordre a llur conducció futura. És un deure de la nostra missió sagrada de Bisbes, que ens obliga a sostenir la doctrina i els drets de l'Església; ens ho imposa la nostra condició de ciutadans, que no ens permet mostrarnos indiferents al bé públic de la Pàtria. Amb aquella llibertat d'esperit amb què a tot ciutadà ha estat respectada l'exposició de les seves idees, però amb la fermesa i mansuetud evangèliques pròpies de Bisbes, en què ningú no ha de sobrepassar-nos, hem de fer públic el pensament nostre, que un imperatiu de consciència ens priva de contenir en la intimitat del nostre pastoral ministeri.

I

Els principis i preceptes constitucionals en matèria confessional no solament no responen al mínim de respecte a la llibertat religiosa i de reconeixement dels drets essencials de l'Església que el propi interès i dignitat de l'Estat feien esperar, sinó que, inspirats per un criteri sectari, representen una veritable oposició agressiva a aquelles minimes exigències.

Haguessin cregut oportuna la modificació de l'estatut que, tradicionalment, per tal d'atemptar-lo al canvi polític del país, i a l'Església, que materialment es fa càrrec del pes feixuc de la feblesa humana i no ignora el curs de les idees i dels fets que porta l'edat nostra, no li hauria mancat la deguda ponderació. Tot i no atorgant cap dret, sinó al que és ver i just, per a no oposar-se a què l'autoritat pública tolerés algunes coses alienes a la veritat i a la justícia, per tal d'evitar un major mal o d'obtenir un major bé, o conservar. En comptes, però, d'aquest dialèctic i fecund, s'ha prescindit de l'Església i unilateralment han estat resoltes les qüestions que l'afecten.

Més radicalment, encara, s'ha comès el gran i furibund error d'excloure l'Església de la vida pública i tota la nació, de les lleis, de l'educació de la joventut, de la mateixa societat domèstica, amb notable menyspreu dels seus drets sagrats i de la consciència cristiana del país, com també en dany manifest de l'elevació espiritual dels costums i de les institucions públiques. De tal separació violenta i injusta, de tan absolut laïcisme de l'Estat, l'Església no pot deixar de dolre's i protestar, convençuda com està que les societats humanes, sense les llurs forces fonamentals, no poden capitar-se com si Déu no existís, ni refusar d'atendre la Religió, com si els fets ella un cos estrany o cosa inútil i danysosa.

Situades ja així les coses, era lògic, si més no, reconèixer a l'Església la seva plena independència i deixar-la lliure en pau de la llibertat i del dret de què frueixen, com a drets constitucionals, tota ciutadania i tota associació ordenada a una finalitat justa i honesta. I, en comptes de tal independència, hom l'ha sotmesa a una sèrie de mesures d'exceptió i a ordenaments restrictius, amb què és iniquament posada sota la dominació del poder civil i són envaïdes matèries d'exclusiva competència eclesiaística.

Dret i llibertat en tot i per a tots, tal sembla ésser la inspiració formulada dels preceptes constitucionals, excepció de l'Església.

Dret de professar i practicar lliurement qualsevol religió; i l'exercici de la catòlica, única professada en la nació, que deu a ella les seves glòries històriques, el seu patrimoni de civilització i de cultura i la seva actual consciència religiosa, és envoltat de sospites i hostilitats compressives dels seus legítims moviments lliures.

Llibertat a totes les associacions, adhuc les més subversives; i es precepten extremes precaucions limitatives per a les Congregacions religioses, que es consignen a la paròquia, austeritat dels seus membres, a la caritat social, a l'ensenyament generós, als sacerdots ministeris.

Llibertat d'opinió, adhuc per als sistemes més absurds i antiscientífics; i l'Església, en els seus propis estaments, sotmesa a la inspecció de l'Estat en l'ensenyament de la seva doctrina.

Dret de reunió pacífica i de manifestació; i les processons catòliques no podran sortir dels edificis sagrats sense especial autorització del Govern, que qualsevol arbitrarietat, temor fictici o andació sectària donaran pretext perquè sigui fàcilment negada.

Llibertat d'elegir professió; i és minvat aquest dret als religiosos, que resten sotmesos a una llei especial, variament prohibitiva.

Llibertat de càtedra i d'ensenyament per a tot ciutadà i a la defensa, i propaganda de qualsevol sistema i error; i el laïcisme és imposat com a obligatori en les escoles oficials, i a les ordes religioses és prohibida qualsevol ensenyament.

L'Estat i les corporacions públiques podran subvencionar qualsevol associació, siguin les que siguin les seves finalitats i actuacions; només l'Església i les seves institucions, que serveixen la més alta finalitat de la vida humana, no podran ésser auxiliades ni afavorides.

Es permetia qualsevol activitat cultural o social en els estaments benèfics i en altres centres anàlegs dependents de l'Estat i de les corporacions públiques; tanmateix, un radical esperit de secularització hi volta d'obstacles i suspensions l'exercici del culte i l'assistència espiritual; adhuc en ordre als cementiris, extensió sagrada dels mateixos temples i perenne expressió de culte, és negat a l'Església el dret d'enterrar la propietat funerària i la plena jurisdicció.

Es reconegut el dret de propietat i hom dona garanties per al seu ús, adhuc en cas de possible socialització; i als béns de l'Església són sotmesos a restriccions abusives, les Ordes religioses tingudes sota continua amenaça d'incapacitat, i la propietat de les Ordes, la dissolució de les quals és decretada, és afectada a fins docents o benèfics; adhuc sense la garantia de respectar el caràcter religiós de llur origen i destinació funcional.

Sembla, en un mot, que la igualtat dels espanyols davant la llei i la indiferència de la confessió religiosa per a la personalitat civil i política existeixin només, en ordre a l'Església i a les seves institucions, per tal de fer més vistós que per a ella es crea el privilegi constitucional de l'exceptió i del greuge.

En un punt, si més no, era d'esperar equanimitat i concòrdia, hauríem pogut veure que, amb el més rigor doctrinari i laic, s'abstingués, malgrat tot, de persecucions i vexacions injustes. La separació de l'Església i l'Estat no exclou pas sempre les relacions amistoses entre ambdues potestats, ni que siguin respectats justament els drets sagrats de l'Església. Tampoc priva la subvenció del culte i clerecia, en atenció al reconegut valor social de la religió; menys encara pot justificar que si, guinats desatenció, la cancel·lació i el rescament de les obligacions de justícia anteriorment contraïdes. A Espanya, la supressió del pressupost eclesiaístic és decretada en forma greixosa tallant, prescindint del seu caràcter de compensació desamortitzadora, do-

L'ANY VELL

L'any que se'n va — diu «L'Europe Nouvelle» en el seu darrer editorial — ha plantejat tots els problemes i no n'ha resolt cap. És, realment, un judici exacte. L'any vell deixa Europa en la més profunda i inquietant agitació. Agitació política, agitació social, agitació econòmica. És ell també qui ha encès l'Àsia en una veritable guerra que encara és continua, i qui ha submergit l'Amèrica, sobretot els Estats Units, en un paorós desordre financer i en una incertitud política que transcendeixen gravíssimament a tot el món. Hom ha pogut presenciar els efectes perturbadors del desequilibri econòmic en la recaiguda vers la inestabilitat de vint-i-quatre divises nacionals que havien estat fixades després d'enormes sacrificis i esforços.

Mal any, aquest 1931 que se'n va. I si ho ha estat per al món sencer, ho ha estat encara doblement per a nosaltres. Als motius de l'angoixa universal, Catalunya ajunta els de la seva particular angoixa. Aquest 1931 passarà a la nostra història política amb totes les deplorables i especials característiques que hi ha marcat la demagogia més desenfrenada i vàcua. Serà l'any de l'Esquerra. Hom podrà parlar d'un moviment de poble generós que tot seguit s'encarregava de desvirtuar i malmetre aquells mateixos a qui el poble es lliurava. Hom podrà anomenar-lo, sense exagerar, l'any de la incapacitat triomfant. Totes les faccès de majoria consistorial esquerrana i de l'esquerrana Generalitat adquiriran la categoria històrica dels fets increïbles. Ningú no podrà comprendre com han pogut esdevenir, i hom en cercarà l'explicació en la psicologia dels protagonistes. Aleshores es veurà com en aquest 1931 es repartiren l'hegemonia política catalana la concupiscència, l'arribisme i l'analfabetisme despòtic. Es veurà també com, en unes hores d'ofuscat, el poble arribà a confondre el concepte de liberalisme amb el de tirania, el de democràcia amb el de partidisme; i com en nom de Catalunya s'actuà contra Catalunya fins aconseguir comprometre'n totes les possibilitats de reivindicació que, a part les circumstàncies externes, no eren res més que un resultat de l'obra tenaç del catalanisme tradicional sobre el poble, sobre la cultura, sobre la política, sobre el país. Tot això es veurà, i més coses, en la història d'aquest any quan sigui feta, i no hi seran herois ni benemèrits tots els que s'ho pensen.

Però, a fi de comptes, l'any vell s'emporta una part de les seves males, i un altre any comença. Voldrà el nostre poble, dins de l'any nou, seguir impassible sobre les runes desastroses de l'any que ens deixa? Tenim motius per no creure-ho. L'experiència ha estat massa dolorosa i forta, i en el fons de l'opinió pública catalana ja ha pres consistència la convicció que aquest any nou només podrà ésser fruitós per a la República i per a Catalunya, si representa en l'ordre de la nostra política l'anti-1931. Caldria, és clar, sacrificis. Però els resultats ens en compensaran de sobres. I si la rectificació és total i enèrgica, ja tranquil·litats sobre la República consolidada i dins la Catalunya redimida i refeta, encara podrem agrair alguna cosa a les malvestats d'aquest any vell que s'allunya després d'haver-nos donat una lliçó de les més severes.

La política de Catalunya

Sota aquest epígraf, diu «Crisol» de Madrid:

«De intento hemos aplazado nuestro comentario a la campaña que ha forzado la dimisión del gobernador de Barcelona y la crisis producida en el Consejo de la Generalidad hasta que ésta se hallase resuelta. Seguimos con el debido interés el curso de la política local catalana, interesada sobre todo en constatar el desarrollo de las distintas fuerzas y la mayor o menor disposición y agudeza que unas y otras acrediten. Pues bien: la solución dada a la crisis del Consejo de la Generalidad no puede ser — hay que reconocerlo — menos satisfactoria. Un partido, la izquierda republicana, se ha apoderado del organismo y se mantiene aferrado a él por todos los medios, sin dar entrada a otros elementos catalanes — a la representación, por lo menos, tan genuina como la que, antes, al contrario, desalojando a la que, a la par, ya representados en el Consejo. Con esto se corrobora la afirmación de que dicho partido viene actuando en dictadura, y se acentúa el mal estar que con ello levanta en Cataluña, de forma cada día más perceptible, su conducta.

Hachos que en una vida política normal, desenvuelta dentro de las normas corrientes de corrección política, hubieran dado lugar a una crisis auténtica — recordémoslo, sin más, las incidencias del asunto Bloch — no han movido a la izquierda catalana a formular siquiera una explicación seria con que justificarse ante la opinión pública. Todo se produce allí en un terreno equivoco, en una penumbra que desdise de los principios democráticos y de la claridad de movimientos y actitudes a que deben tender las actuaciones republicanas.

Observese si no son expresivas de esta realidad las advertencias que, tan acreditada y de tan conocida moderación como Marcelino Domingo lo dirige en las declaraciones que publica hoy la prensa. «Hay que tener en cuenta — dice — que la Esquerra

nant als drets adquirits de la clerecia un tracte de desigualtat notoria en relació amb els d'altres estaments en això anàlegs, negant tota mena de consideració a persones que, per la seva benfactors, exornament, dignes de la magistratura moral i social que exerceixen a favor de l'elevació espiritual del poble i que, adhuc només del punt d'esguard de la civilització, ningú no pot mirar amb indiferència.

Es dolorós de confessar-ho: la Constitució espanyola no ha sabut col·locar-se ni en el tipus mitjà del dret constitucional contemporani, i no ha sabut anul·lar el respectuós moviment de comprensió religiosa en què s'inspiran els pobles més il·lustrats que després de la guerra han hagut de donar la seva llei fonamental a les noves democràcies.

(Continua)

Els Esports

Futbol

BESTIT RESTABLER

Madrid, 31. — Restablert de la lesió que patia, ha començat a entrenar-se al davant del Madrid, Bestit.

Es tracta de concertar un partit que se celebraria el dia 14 d'abril, entre un combinat barcelonès i el Madrid.

El combinat aniria també a Barcelona i Bilbao.

ELS EQUIPS EWERTON I ARSENAL A MADRID

Madrid, 31. — Els equips anglesos Ewerton i Arsenal s'han dirigit ja oficialment al Madrid, per a condecorar un partit.

En el primer dels equips figuraria el davantista centre Dean.

Camplonat Primera Divisió

Dia 3, a les tres de la tarda

Racing Club Santander

F. C. Barcelona

Dia 6, a les tres de la tarda

Barcelona - Espanyol

Les Corts : Entrada: 2'50 ptes.

EL CAMPIONAT DE LLIGA

RACING SANTANDER - BARCELONA A LES CORTS

Aquest partit entre el Racing de Santander i el Barcelona que ha de jugar-se demà, passat a les tres de la tarda, al camp de Les Corts, és l'únic de la primera divisió que tindrà lloc a la nostra ciutat, puix que l'Espanyol s'ha de desplaçar a Vitoria per a jugar contra l'Alavés.

Si difícil li serà a l'Espanyol guanyar al C. D. Alavés, per l'handicap que representa el camp, també serà difícil l'encontre del Barcelona i el Racing de Santander i la magnífica classificació actual d'aquest club.

Sembla que en aquest partit Samitier podrà actuar de nou, cosa que no podrà fer avui contra el Martinienc per refer-se de la indisposició soferta a Bilbao.

El Racing de Santander ens annuncia la següent composició del seu equip: Solà, Ceballos, Mendaro, Larrazaga, García, Larrinaga, Santi, Lezde Ocas, Larrinaga i Cisno.

Motor

PROVA PER CAMINS DE MUNTANYA

A la secretaria del Moto Club de Catalunya ha començat a rebre inscripcions per a aquesta prova que el dia 10 d'aquest mes, portarà a la pràctica el Moto Club de Catalunya, en els viarans de muntanya enclosats en els pintorescos paratges que comprèn el Parc de Roquetes i que partint de la Torre del Baró acaba al poble de Sardanyola.

Les primeres inscripcions rebudes són les següents:

Emili Tintore, motocicleta «Dunlop», 250 c. c.

Josep Maria Muntané, motocicleta «Norton», 500 c. c.

Porthos, motocicleta «Rudge», 500 c. c.

Joaquim Carrasco, motocicleta «Norton», 350 c. c.

Joan Píndol, motocicleta «Douglas», 600 c. c.

Quants han efectuat algun entrenament han trobat el recorregut sumament interessant, ja que els ha donat ocasió a conèixer alguns recons que ignoraven per complet.

Les properes festes han d'ésser aprofitades per diversos motoristes que han manifestat llur interès per inscriure's per a entrenament, puix que hi ha que tenir en compte, que el dia 3 de gener és la data assignada per al tancament de la inscripció a drets senzills.

Boxa

ELS COMBATS DE PRIMO CARNERA

Londres, 31. — Primo Carnera lluitarà a l'Albert Hall, de Londres, el dia 25 de gener, contra un adversari que encara no ha estat designat.

Es possible que el seu contrincant sigui un boxador continental, o potser el que guanyi el match de Jiluns de pesos pesats d'Europa que ha de disputar l'angles Reggimen i l'alemany Hein Muller. — Fabra.

Ciclisme

LA CARRERA DELS SIS DIES ELS LLOCS

Brussel·les, 31. — A la una de la matinada anava al primer lloc de la carrera ciclista de sis dies, l'equip Charlier-Deneef, i en setè lloc va la parella Canardo-Van Nevelde a set voltes. — Fabra.

Pilota Bàsca

OLIB MANISTA

Els partits que es jugaran el proper diumenge, al Frontó Amàlia, entre els socis del Club Manista, són els següents:

Primer partit: a les vuit del matí, a paleta: rojos, Alonso i Mata; blaus, Sanz i Seguer.

Segon partit: a mitja tarda, rojos, Alonso (C.) i Llorens; blaus, Buisán i Alonso (M.).

Tercer partit: rojos, Demetri i Monsó; blaus, Pérez i Gambin.

Quart partit: rojos, Almela i Bernabeu; blaus, Clemens i Marco.

Natació

FESTIVAL DE REIS

Festival altament simpàtic i atractiu és el que seguint el seu tradicional costum ha organitzat el Club Natació Barcelona per al dia de gener, a les onze del matí, a la seva piscina a honor dels seus infants.

Cada any ha meregut major favor del públic semblant manifestació que aplega amb viu entusiasme propi de l'edat a tots els petits que, familiaritzats amb l'aigua, esdevenen indiscutiblement bons nedadors i són la veritable esperança del demà.

El programa, a càrrec dels infants del club, quedarà integrat per les següents proves:

100 metres lliure fins a 14 anys.

100 metres dors fins a 14 anys.

100 metres braça fins a 14 anys.

50 metres lliure de 10 a 12 anys.

50 metres lliure fins a 10 anys.

25 metres lliure fins a 8 anys.

25 metres senyoretas fins a 14 anys.

25 metres senyoretas fins a 10 anys.

Salts i partit de water-polo.

Excursionisme

Per a avui, demà i diumenge, el Club Excursionista de Gràcia té annunciat les següents sortides:

Excursió per les comarques tarraconenses.

Sortida a les dos quartes de sis del matí pel parador del Passeig de Gràcia.

Excursió a La Molina, per tal d'assistir a la cursa social d'esquí, que es celebrarà a les pistes el dia 3.

La Sra. Elli Sidner a la sala de conferències de la Llibreria Catalònia

Davant d'un públic nombros i selecte dimarts a dos quartes de vuit del vespre, la cèlebre senyora Elli Sidner, donarà la seva conferència a la sala de la Llibreria Catalònia. Desenvoluparà l'interessant tema «El desarmament i la Lliga de Nacions».

La brillant dissertació de la senyora Sidner, fou escoltada amb molta atenció per l'auditori, entre el qual es destacava l'element femení.

La conferència fou tota encaminada a agermanar les dones dels diversos estats que formen la Lliga de Nacions, a fi que aquestes, amb llur força de conjunt, en el moment oportú, puguin prestar un suport eficaç als membres que han de plantejar el total desarmament — que és, segons la conferència — una de les tasques més transcendents, encomanades a la Lliga de Nacions. Amb el desarmament mundial — diu — hom pot tenir per fi la tan cobijada pau mundial perpètua i, a més, amb les economies que això representa, una solució possible per al gran problema financer que estem patint.

En acabar la conferència, la senyora Elli Sidner fou molt aplaudida.

RESTAURANT

MIRZA

Passeig de Gràcia, 32

Coberts de 3, 5 i 7 ptes.

Nova direcció Tel. 20146

ELS PESSEBRES

L'Associació Bonanova fa avinent que el pessebre construït a càrrec de l'ementada entitat, podrà visitar-se tots els dies festius de set a non del vespre i els dies festius, d'onze a una del matí i de sis a vuit de la tarda.

El domicili de l'entitat és Ronda de la Universitat, 33, entresol, primera.

El pessebre oficial de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, ha estat construït enguany pel soci Josep Bonill Herrero, als clàustres de la parroquia de Santa Anna.

S. VERDAGUER

BARCELONA

Despatx: Ronda Universitat, 9

Telèfon 10421

Tallers: Entenza, 37 i 39

Telèfon 32189

Banyeres
Bidets
Lavabos
Dutxes
Escalfadors
Water-closets

CAMBRES DE BANY COMPLETES
CUINES, TERMO-SIFONS, ETC.

Com a referències, es poden citar les instal·lacions de sanejament més importants efectuades per aquesta casa en els principals edificis i establiments de Barcelona

Aquest pessebre pot visitar-se tots els dies festius, d'onze a una del matí i de cinc a vuit del vespre, i el dijous, de cinc a vuit del vespre.

bristes barcelonins aniran a visitar els pessebres de Sabadell. Demà passat, diumenge, aniran a visitar els pessebres de Terrassa.

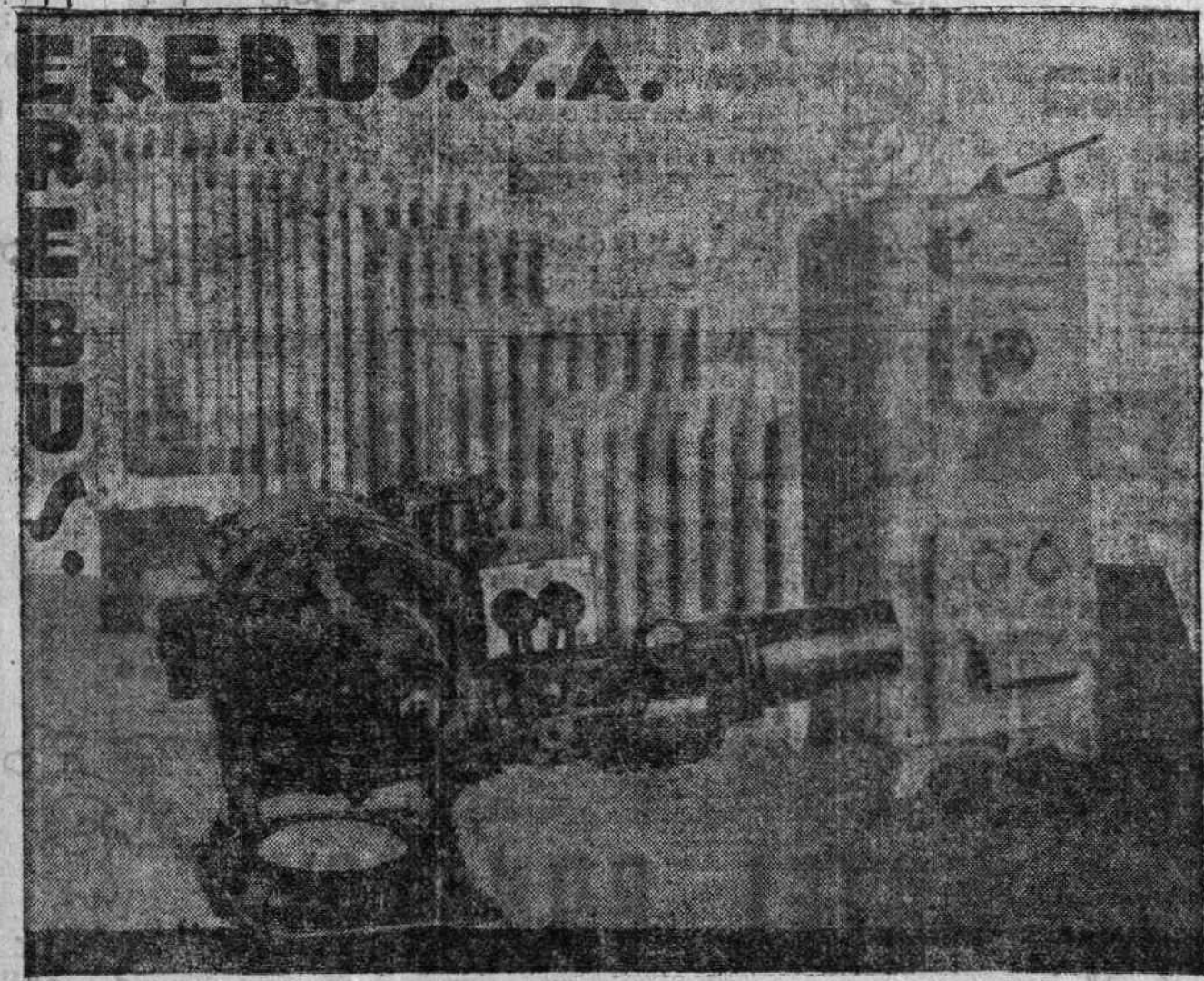
celona, ha tramès als seus associats la llista dels pessebres construïts enguany pels seus socis i alguns entitats que n'han donat avís, amb indicació dels dies i hores de visita, que cadascú assenyala. Formen un

total de 135 pessebres, nombre molt superior al dels anys anteriors. Aquests pessebres estan dividits en dinou agrupaments, per a ésser visitats col·lectivament en altres tantes visites.

CREMADORS D'OLIS PESATS

C
A
L
E
F
A
C
C
I
O

V
E
N
T
I
L
A
C
I
O

Avda. Eduard Maristany, 27

Telèfon 24670

EREBUS S.A.

Telegramas "CALEREBUS"

Apartat 325

Lluís Civit

Via Layetana, 65, pral. 1.^a

Ofereix el millor assortiment en pells fines i imitacions per a adornaments

CORBATES I RENARDS
LLANERIA I SEDERIA
VELLUTS per a VESTITS I ABRICS

Preus limitats

desitja als seus clients
i amics un bon Any 1932

BON Any Nou

DESITJA
el Director i Professorat

de

l'Acadèmia Marshall

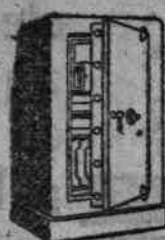
Rambla de Catalunya, 106

Telèfon 72726

als seus amics i distingits alumnes,
antics alumnes i llurs famílies

ARQUES PADRÓS

NOU SISTEMA PATENTAT

Refractària i invulnerable a
prova de foc, trepadures i
ladres

Premiada a l'Exposició
de París l'any 1929

Casa Central:
Ronda Sant Pere, 21
Telèfon 19008 - BARCELONA

Sucursal:
Salut, 17 (prop Granvia)
MADRID - Telèfon 15-76

Fabricació nacional

SALA BARCINO

V. García Simón

Marchand des Tableaux

Mares, Motlures, Vi-
dres, Cristalls plans
Fàbrica de Miralls

Rambla de Catalunya, 29

Telèfon 15677

Basar de «LA UNION»

GUILLEM LOPEZ

Papereria
i Objectes d'Escriptori
DESITJA ALS SEUS CLIENTS
I AMICS UN FELIÇ
I PROSPER ANY NOU

Unió, 3 - Telèfon 17786

M. Batlle i Sardà

PINTOR

Líria, 11 i Casp, 40 - Telèfon 12111

Pau, 18 - Telèfon 12

TIANA

Desitja als seus clients
i amics un bon Any Nou

LA CASA

MIQUEL COLL

Fustes i Contraplacats de totes classes
Grans existències de totes mides

Aragó, 115 al 117
Viladomat, 177 i 179

Telèfon 32336
BARCELONA

Desitja a la seva clientela i amics un
Bon Any Nou

Construccions

mecàniques

i Reparacions mirfimes

Joan Iglesias

Lafont, 10 Telèfon 15977
BARCELONA

Desitja a la seva clientela i amics
un bon Any Nou

SYRA

Galeries d'Art

Vidres : Ceràmica : Porcellanes

Objectes per a presents de

Cap d'Any i Reis

Diputació, 262 : Barcelona : Telèfon 18710

Relleus - Litografia - Impremta

Basa i Pagès

CASA FUNDADA L'ANY 1887

Dedicada exclusivament a aquest ram industrial

Calendars - Pay-Pays - Carnets de ball - Mends - Recordatoris - Esquales

ARTICLES PER A PROPAGANDA

EXTENS I VARIAT ASSORTIT

Cartonatge artístic per a fotografies

Especialitat en PRIMERES COMUNIONS

Fabricació pròpia

Calàbria, 66 al 76 - Tel. 33368 - Barcelona

SANITJAS

SASTRE

Sant Pere més Baix, 50

Telèfon 25658

BARCELONA

HOTEL BONANOVA

Sarrià (Parador Tres Torres)

Preferit de les famílies i estrangers que passen temporades a la capital
Totes les habitacions són exteriors i amb calefacció
Aire i sol tot el dia - Selecció cuina

Es parla ALEMANY, ANGLÈS I FRANCÈS
Telèfon 73184

Desitja a la seva distingida clientela i amics
un feliç i pròsper any 1932

NOUVEL HOTEL

RESTAURANT

HOTEL de PRIMER ORDRE

SITUACIÓ ESPLÈNDIDA
(entre Rambles, Plaça de Catalunya i
Portal de l'Àngel)

Dirigit pels mateixos propietaris

Miralbell i Espell

Santa Anna, 18 i 20 - Tel. 14090
BARCELONA

Desitja a la seva clientela i amics un
Bon Any 1932

**Fusteria d'Obres
i Maquinària**

Josep Julinès

Carrer Amàlia, 8-10 - Tel. 12015
BARCELONA

Desitja als seus amics i clients un feliç
i pròsper Any Nou

Relotgeria Jordà

Plaça de Catalunya, 8

(al costat de la Maison Dorée)

ESPLÈNDID ASSORTIT

Relotges de paret

425 MODELS

Relotges de butxaca, polsera, des-
pertadors, sobretaula, etc.

Grans existències de totes menes
TALLER DE REPARACIONS A LA
MATEIXA CASA

Desitja a la seva clientela i amics
un bon Any 1932

Fabrica d'articles
per a radio

P. BAYONA

Construcció d'aparells enxufables a
la xarxa «METADINO» de 3 a 5
l'ampères. RADIO GRAMOFONES de
gran potència. Especialitat en la
fabricació de transformadors per a
la xarxa de baixa freqüència SELFS

Enric Granados, 137 - Tel. 74706
BARCELONA

LA SESSIÓ DEL L'AJUNTAMENT

El monopoli dels telèfons en el servei dels auto-taxis. — La pròrroga dels pressupostos. — La maniobra de l'Esquerra contra el governador civil de Barcelona

Acabament de la sessió de dimecres

CONTINUA LA DISCUSSIÓ

El senyor Samblancat presenta unes esmenes al dictamen del senyor Vachier.

El senyor Solà Canizares afirma que en el dictamen es diu que la concessió de la Lliga de la Confederació de les entitats taxistes i que aquest procediment no l'ha seguit sinó la Dictadura. Per damunt dels interessos d'aquella entitat hi ha els interessos de l'Ajuntament. Això no es pot fer, senyors de la majoria esquerrana. Cal obrir un concurs. El que vosaltres proposeu és un concurs; i no es faci il·lusió el senyor Vachier, que això no arribarà a fer-se, puix hi ha encara llet que no podrà pas trepitjar al senyor Vachier. Jo, per tant, vull que consti la meua més viva protesta.

Contesta el senyor Vachier dient que és tard i que es voti la proposició.

Però el senyor Giral hi vol dir la seva i afegeix que, malgrat que el senyor Samblancat sobre aquest assumpte ja ho ha dit tot, ell vol repetir-ho.

Mentre va repetint-ho, de manera solenne, com ell digué, el senyor Agudé ocupa la presidència.

LA POSICIÓ DE LA MINORIA REGIONALISTA

El senyor Llopert s'esforça a fer veure els perjudicis que s'irrogaran a la ciutat si s'aprova aquest dictamen i presenta sota la seva signatura un vot particular.

Intervé el senyor Pellicena, qui diu que, a malgrat de les esmenes presentades pels radicals, ells votaran en contra del dictamen. Precisament el fet que la majoria accepti aquestes esmenes, que modifiquen essencialment alguns extrems del dictamen, demostra la raó que tenia la minoria regionalista en voler que restés damunt de la taula per al seu estudi.

LA VOTACIÓ

La presidència diu que es passi a la votació, però el senyor Pellicena remarca que cal saber què és el que hom va a votar: si el dictamen o el vot particular del senyor Llopert.

El senyor Agudé adreça que es tracta del vot particular i aquest és rebutjat en votació nominal per 36 vots contra 13. Han votat a favor els senyors Alomar, Amat, Bausili, Brascó, Cabré, Casals, Llopert, Pellicena, Puig i Alfonso i Sagarra, de la minoria regionalista; Solà, de la dreta liberal republicana; i Santamaría i Velilla, federals.

El senyor Vachier seguidament accepta les esmenes al seu dictamen, presentades pels senyors Samblancat i Pellicena, i es passa a la votació. S'aprova amb els mateixos vots de l'anterior: a la inversa. Queda aprovat, doncs, amb la incorporació de l'esmena dels radicals que diu:

«Que se suprimeixin els apartats següents:

Primer. El que fa referència al termini de 10 anys que fixa el dictamen, en sentit que la concessió se'n farà a prestat.

Segon. Que se suprimeixin les penalitats que es fixen, limitant-se aquestes a les consignades en el Reglament d'Higiene.

Les insignies dels regidors

De la Comissió de Governació es presenta el dictamen que proposa:

«Que, atesa la conveniència que les insignies dels ciutadans Alcaldes, Regidors i Alcaldes i Regidors responguin a l'esperit del nostre temps, s'acordi:

Primer. Modificar l'article 37 de les Ordenances Municipals pel que es refereix a les insignies dels esmentats ciutadans, que seran: Per a l'Alcalde i l'Alcalde d'Alcalde, la vareta i una faixa de teixit de punt de seda vermella amb borles planes d'or i seda negra, i amb quatre escuts de la ciutat en metall daurat i esmalt, col·locats als costats de les esmentades borles. Per als Regidors, faixa igual però amb borles d'argent i seda negra.

Segon. Procedir a canviar les actuals varetes, per altres, segons el model facilitat per la Direcció de l'Arxíu Històric Municipal.

Tercer. Que la Comissió de comptes adquireixi en forma reglamentària el nombre de varetes i varetes que siguin necessàries.

Aquest dictamen és aprovat.

La pròrroga dels pressupostos

Es passa després a discutir les propostes de la Comissió de Finances sobre els pressupostos.

Se'n llegeix una que diu:

«Prendre en consideració el Decret del Ministeri de Finances de data 29 d'aquest mes, publicat a la Gaceta d'Avis, pel qual es disposa que s'entendran prorrogats durant el primer trimestre de l'exercici econòmic de 1934 els vigents Pressupostos dels Municipis de règim comú que en primer de gener pròxim no tinguin aprovats expressament o tàcitament, per defectes delegats de Finances, els projectes de Pressupostos ordinaris per a l'esmentat exercici, o les pròrrogues dels vigents abans al·ludits, disposant també, per als efectes de la dita pròrroga, que regiran per als Ajuntaments, amb les prescripcions de conformitat amb les prescripcions de l'Estatut Municipal, les limitacions que estableixen els articles primer, segon i tercer de la Llei de 26 d'aquest mes, relativa a la vigència en el primer trimestre de l'exercici econòmic de 1934 dels Pressupostos generals de l'Estat per a 1934; i, per tant, quedarà prorrogat el Pressupost ordinari de l'Interior d'aquest exercici, per durant el primer trimestre de l'exercici econòmic de 1934, de conformitat amb les condicions expressades que estableix el repetit Decret».

MESTRIVOL DISCURS DEL SENYOR BAUSILI

Intervé, seguidament de llegir l'anterior proposició, el senyor Bausili.

«La majoria d'Esquerra Republicana — digué — proposa prorrogar el pressupost municipal de 1931. L'experiència demostra com resulta d'una funesta per a la Hisenda la pròrroga de pressupostos, sobretot, quan es tracta de pressupostos provisionals, que tenen un caràcter provisional i que per la manca de capacitat ad-

ministrativa de la majoria, es liquidarà amb un dèficit considerable: acumulació de deutes, servei d'interès dels crèdits reconeguts, creació de deutes nous, etc., és a dir, formató de po que vulgarment se'n diu la pilota, que, sense benefici per ningú, i amb evident perjudici per tot hom, contribueix a augmentar el deute de l'Ajuntament de Barcelona, seguint així la trista història de les finances municipals, tant quan han estat administrades pels Ajuntaments llerrouxistes, com quan han estat regides pels homes de la Dictadura com ara, que estan en mans de la majoria d'Esquerra Republicana.

No s'escapa a la minoria regionalista que, pendent d'aprovació per les Corts una llei que resolgui sobre les conclusions aprovades en la recent conferència d'Ajuntaments, és un xic difícil aprovar ara, amb caràcter definitiu, el pressupost que hauria de regir en 1932. És de lamentar, però, que Barcelona, no no fa gaire temps que es proclamà la República catalana independent, no hagi sabut aprofitar les bones relacions que unien els directors de la política catalana amb els governants de Madrid per a obtenir abans les corresponents autoritzacions, a fi de preparar el pròxim pressupost. El pressupost de la nostra ciutat no ha guanyat res concorrent a una conferència de tots els Ajuntaments de més de 50.000 habitants; i les finances de la ciutat no guanyen tampoc res per guanyar un pressupost deficient i inadequat.

Però la ciutat s'ha de planyar, sobretot, que al cap de nou mesos de govern de l'Esquerra Republicana, en prorrogar el pressupost no se li donin comptes de la gestió administrativa d'aquests nou mesos, ni se li expliqui tampoc l'orientació en què ha de basar-se el pròxim pressupost. Aquestes deficiències obsequen únicament a què l'actual majoria consideri no la idea ni de l'equilibri que convindria introduir en les despeses capítol aquest que, encara que sembla estrany, la comissió de pressupostos no ha tocat — ni de la forma de gestionar i administrar els ingressos, sobretot, en circumstàncies generals tan difícils com la dels moments actuals.

Des del punt de vista de les xifres, és interessant veure com representa la pròrroga del pressupost:

Total d'ingressos ordinaris de l'exercici 1931, 113.000.000 de pessetes.

Total d'ingressos ordinaris, idem, 98.000.000 de pessetes.

Estimació del dèficit de tresoreria de l'exercici: 15.000.000 de pessetes.

Ingressos pendents de cobrament en 31 de desembre de 1931: 10.000.000 de pessetes.

Despeses de pagament id., id., 36.000.000 de pessetes.

Dèficit de resultes: 26.000.000 de pessetes.

Dèficit total de liquidació de pressupostos ordinaris: 40.000.000 de pessetes.

D'aquest dèficit, 18.000.000 de pessetes corresponen a l'exercici 1930 i anteriors, i la resta, de 22.000.000, aproximadament, constitueix el dèficit de 1931.

La pròrroga del pressupost vol dir doncs:

a) que en primer de gener de 1932 l'Ajuntament, sense tenir en compte els pressupostos extraordinaris i legítims pels quals hi ha el problema de la concessió dels títols en cartera, té un deute total que cal liquidar mitjançant una operació de crèdit de 28.000.000 de pessetes aproximadament.

Préstec, Caixes d'Estalvi, 15.000.000. Dèficit en 31 de desembre de 1931: 25.000.000 de pessetes.

Total: 40.000.000 de pessetes.

b) Que la pròrroga del pressupost, respectant en general les xifres totals, però incloent-hi aquells conceptes ineludibles que l'Ajuntament ha acordat en ferm (revisió de preus del contracte de neteja i regat, per exemple) representará un dèficit per cada mes que es prorrogui, de dos milions de pessetes que vindran a augmentar el deute de l'Ajuntament.

Als Ajuntaments presidits pel senyor Rumeu negligirien també les regles més elementals d'administració de l'erari públic; com l'Ajuntament actual seguirien el comode procediment d'anar prorrogant els pressupostos anteriors. La ciutat sofriria ara les conseqüències d'aquella dictadura i, per consegüent, no pot tolerar la repetició d'aquells fets que l'Esquerra hauria d'èsser la primera a evitar.

c) Com que en el pressupost es són reflectint amb exactitud tots els actes de bona o dolenta gestió administrativa, aprofitem l'oportunitat per a fer un poc de balanç dels nou mesos d'administració de la majoria d'Esquerra.

Tota la càrrega municipal pel servei d'amortització de títols no arriba a nou milions de pessetes l'any; dels quals, sis milions corresponen a l'emprèstic de 1925 que s'amortitza per parts iguals en un període de deu anys que van des de 1928 fins a 1939. Si l'administració municipal hagués donat la necessària sensació de competència i serietat, s'hauria pogut tenir, amb això, l'amortament voluntari d'aquestes amortitzacions mitjançant una prima als possessors de títols. Com que no es va saber aprofitar el moment per a efectuar-ho, la majoria pensa després en l'alternativa obligatòria de totes les amortitzacions, a la qual cosa el Govern anterior ja es refusà en absolut, evitant el consegüent descredít en la solvència de la primera corporació municipal de Catalunya.

A l'actual majoria consisteix cap la ciutat que, per primera vegada en la història contemporània de les finances municipals, s'ha amortitzat el pagament del cupó i de l'amortització, havent-hi diners suficients en Caixa i havent tingut temps suficient per a concertar abans el contracte de préstec celebrat amb les Caixes d'Estalvi.

Les conseqüències d'aquest ajornament foren les següents: a) una pèrdua en la riquesa de totes les persones que tenen els estalvis llurs en paper municipal per a liquidar, a importància de la qual n'hi ha prou amb considerar que cada 10 punts de baixa en la cotització representen 50 milions de pèrdua en el capital; b)

una influència de pessimisme i de baixa en la tendència del mercat bursàtil i amb les pèrdues consegüents que això representa en la riquesa del país — puix que els valors municipals formen part dels títols rectora de la nostra Borsa i del Mercat Lliure; c) un perjudici moral pel crèdit municipal del qual únicament podrà refer-se després de molt any d'administració austera i severa.

La liquidació de l'Exposició Internacional i l'aprofitament de la mutua de Montjuich és un dels casos típics de frescura i d'abandó. Fa nou mesos que actuen com a liquidador i subliquidador, respectivament, dues destacades personalitats de l'Esquerra Republicana. No han tingut encara temps ni per a determinar la quantitat exacta a què ascendiran els deutes de l'antiga Exposició i, per consegüent, hom diu — i no fora d'estranyar — que negocien a Madrid per a presentar a l'Ajuntament la liquidació completa i que, segons ells confirmades per la República, acaba el 15 de gener pròxim. La subvenció del Decret de 24 de març de 1931, és una cosa justa, tenint en compte el reconegut interès nacional de l'Exposició, indispensable per a les finances municipals barcelonines i la concessió del qual hauria estat fa mesos una realitat per nos que els homes de la majoria haguessin volgut negociar.

Finalment, hom no s'ha preocupat d'un dels aspectes més importants per a l'orientació del futur desenvolupament de la ciutat i per les finances municipals, com és el de l'aprofitament dels terrenys de la part baixa de Montjuich.

En una sessió municipal en la qual es tracta l'augment de la situació de les finances municipals, la minoria regionalista exposa un criteri d'economia que, en principi, fou acceptat per tots els sectors polítics de l'Ajuntament. Doncs bé, des d'aleshores, en personal, per exemple — un dels capítols on un elementari criteri de bona administració hauria de desmentir la possibilitat de nous no menaments — han augmentat considerablement el nombre de temporals d'utilitat més o menys dubiosos.

En una sola dependència del negociat de Finances, s'han anat més de 37. En les relacions amb grans empreses, hem vist com s'havia revisat el contracte de neteja i regat de la ciutat, fent un present al concessionari de prop mig milió de pessetes l'any.

I així podríem anar continuant respecte tota la tasca administrativa del Municipi.

En aquelles entitats que són municipals, però on l'Ajuntament té el privilegi de pagar, passen coses dignes també d'esment.

La falta de pla de la majoria ha infligit un seriós perjudici a l'empara del Metro Transversal i als seus obligacionistes. A l'empresa, perquè mentre els obligacionistes no hagin signat un nou conveni, imposat de sorpresa a darrera hora i, per consegüent, l'any de gestió, l'empresa no podrà disposar dels cabals indispensables per acabar les obres, amb el consegüent ajornament en l'exploració de les noves línies i la pèrdua de beneficis i d'interessos intercalars. Als obligacionistes perquè després d'haver-los mantingut les lletres durant una sèrie de mesos, els obligacionistes a conformar-se amb el tipus d'interès que permet repartir el sobrant d'exploració de l'empresa.

El Patronat de l'Habitatge de la ciutat, que té la tasca de socialització a casa nostra, que, des del pròxim mes d'octubre, costarà a l'Ajuntament el servei d'interessos i amortització dels 20.000.000 de pessetes emesos per aquest concepte, sense que, almenys, s'abandoni l'Ajuntament com tóra l'ògic, la majoria hagi fet res perquè els que ocupen les cases paguin l'impost de l'arrendament i respectin la propietat.

I en el Port Franc, on caldria anar amb molt de compte a invertir nou milions que l'experiència ens demostra que, en part, molt considerable poden resultar inútils, és on la majoria pensa acabar el seu deliri de grandiositat, iniciant unes obres de gran envergadura que la ciutat no coneix i sense voler tenir en compte el petit enorme que aquestes obres ara, com abans les de l'Exposició, vinguin a constituir un non factor de ruina de les finances municipals.

La minoria regionalista, en votar en contra de la pròrroga dels pressupostos, ha de fer la següent

DECLARACIÓ

Com a conseqüència fatal de la manca de preparació i de labors de verbalisme que han caracteritzat la política municipal de l'Esquerra, s'ha trobat aquesta que no havia ni començat a pensar sobre els problemes del pressupost revolucionari, tant posposament anunciat, ni tan sols sobre els principals aspectes administratius i tècnics de l'obra de pressupost, inseparable de la gestió ordenada de la cosa pública, gestió d'exclusiva responsabilitat de la qual ha reclamat l'Esquerra amb més meritat que sentit d'efectació.

Arribat el moment d'estructurar en un nou pressupost les seves orientacions, ha hagut de proposar — com felen els Ajuntaments de la dictadura — la pròrroga del pressupost de 1931.

La transcendència de l'acord i el seu caràcter simptomàtic, han aconseguit a la minoria regionalista la conveniència de no limitar-se a votar en contra, sinó expressar públicament els motius de la seva actitud que podem resumir així:

1. — El pressupost de 1931, formulat amb caràcter provisional, sota la urgència de liquidar els desavaluats de la dictadura, estableix el necessari equilibri en forma que l'actual majoria no ha sabut mantenir.

2. — El dèficit de 22.000.000 de pessetes amb què, aproximadament, es liquidarà el pressupost de 1931, oblige a les raons següents:

a) A no haver gestionat eficaçment el Govern provisional de la República ni del que actualment ocupa el poder el manteniment del decret de 24 de març de 1931, en el qual es concedien 10 anualitats com a contribució equitativa a les despeses de l'Exposició.

b) A no haver introduït cap economia en els serveis d'utilitat pública i a haver augmentat, en canvi, les despeses, aduix les completament inútils.

3. — La conseqüència d'aquesta pròrroga, tenint en compte, a més, els augmentos establerts en algunes partides com neteja, regal, bombes, etc., significaria augmentar el deute flotant de l'Ajuntament de Barcelona, que avui puja a més de 68.000.000 de pessetes en sis milions de pessetes més, com a mínim, per cada trimestre que es prorrogui.

En arribar l'atenció sobre l'enorme perill que representa per les finances municipals de Barcelona el desenvolupament de procediments que considerem completament descastrats, no podem deixar sense comentari el fet que l'Esquerra, avui, no rectifica la seva actitud, sinó que continua a seguir la política de la dictadura, conduïda per la minoria radical, que fou objecte de justícies polítiques per part de tots els sectors polítics.

Durant el discurs brillantíssim del senyor Bausili, l'interromp alguns vegades, el senyor Casanoves, fins que la presidència li ha de fer veure que ha de deixar parlar l'orador.

INTERVENCIÓ DEL SR. CASANOVES

Novament intervé el senyor Casanoves en acabar el senyor Bausili.

Diu, amb una gran modestia, que ell ha estat sorprès per aquest debat de Finances que no esperava i que, per tant, en contestar-lo, no es podia valer sinó de la minoria.

Diu que avui es venia a discutir la pròrroga dels pressupostos i no a fer debat de Finances. S'ha parlat — continua — de l'exemple de la ciutat de Viena i jo dic que potser quan hi hagi bastant de flexibilitat, en la República, el tindrem un Ajuntament com el d'aquella ciutat.

Recordo una conversa tinguada amb el senyor Pellicó, qui el demostrà un gran ací, en la qual aquell digué, en fer-li el petició de facilitats econòmiques, que això no es podia concedir per decret, sinó amb un projecte de llei.

Respecte al que s'ha dit del personal, afirma que ell n'accepta la responsabilitat. I afegeix que ells, en entrar a aquesta casa, no trobaren pas en tot el personal la col·laboració que calia i que, per tant, els calgué volar-los homes nous. Parla després de l'ingenuitat i diu que ells no en són pas partidaris, però que els lloguers de més de 25 duros n'hauran de pagar.

I finalment afirma que l'actuació de l'Esquerra no ha estat pas tan catastròfica, com vol presentar-la el senyor Bausili.

INTERVENCIÓ DEL SENYOR XIRAU

Intervé seguidament el senyor Xirau. Encara que es parla de pressupostos, ell ho aprofita per a fer una calida exposició del programa socialista.

Torna a parlar de l'Ajuntament de Viena i diu que si ells fessin una ciutat construïren les cases de tal manera que fossin dignes no d'un ciutadà pobre, sinó de tots els ciutadans que habiten palaus. Naturalment que per a fer això caldria pagar impostos sobre tota renda i sobre els luxes i caldria també per a poder-ho realitzar — afegeix — que ingressés autonomia municipal. Fins després de l'ingenuitat i diu que ells no hi hauria, sinó per a tot hom.

El senyor Xirau acaba dient que cal liquidar la vergonya que heretarem de la Dictadura.

ALTRES INTERVENCIÓNS

Torna a intervenir el senyor Giral per a dir que si els pressupostos no s'han presentat ja fets, és perquè la majoria no ho ha proposat. I que, per tant, ell s'ha d'oposar a totes les imputacions de negligència que se li vulguin fer. Afegeix que ja procurava que la pròrroga sigui ben curada i que la seva minoria està completament d'acord amb el dictamen.

S'adreça a l'Ajuntament de la Dictadura i diu que el pressupost de 1932 cal fer-lo amb anivellació i superàvit. S'adreça a la pròrroga.

En aquest moment entra el senyor Lluhi al Consistori.

RETRIFICACIÓ DEL SR. BAUSILI

El senyor Bausili intervé per agrair les intervencions que ha provocat el seu debat i recull les al·lusions que li han estat fetes. Diu que amb el senyor Xirau ha d'estar d'acord en allò que cal liquidar la vergonya de la Dictadura i que prova d'això és que ja ells van demanar, en una altra ocasió, que la qüestió d'abolir la Dictadura passés a responsabilitats. Pel que es refereix a la ciutat de Viena, cal recordar que ací, a més dels impostos municipals, paguen també els imposts a l'Estat.

Al senyor Casanoves li diu que les paraules que ha citat del ministre respecte a allò del projecte de llei es veu a què no és sinó una excusa.

LA VOTACIÓ

Finalment, en votació ordinària, s'aprova la pròrroga amb els vots en contra de la minoria de la Lliga. El senyor Solà Canizares diu que vota a favor del dictamen perquè considerava inútil votar en contra, però que volia que constés la seva protesta per haver hagut d'ajornar la concessió dels pressupostos.

Proposicions presentades

Acabada de discutir l'ordre del dia, es passa a l'aprovació de les proposicions presentades.

Són les següents:

Una dels senyors Pla, Amat i Alomar, que es cedirà el Palau de Projeccions a la Caixa Mitja Popular per a celebrar-hi els dies 3 i 4 de gener una Assemblea mutualista.

Una altra dels senyors Puig Monné, Bertran de Quintana i Maríes, que es cedirà al Sindicat Mercantil el Palau de Projeccions perquè s'hi celebri una Assemblea el diumenge dia 10 de gener.

Una altra dels senyors Bertran de Quintana, Vinyals i Maríes: que es cedirà el Palau de Projeccions a la Federació Local de Sindicats Unics de

Barcelona per a celebrar un míting de propaganda divendres dia 1 de gener.

Una altra dels senyors Aragay, Costa, Bertran de Quintana, Maríes, Sánchez i Vinyals: que s'acordi contribuir amb la quantitat de 1.000 pessetes al repartiment de joguines als nens pobres, repartiment que organitza l'Ateneu Fènix per al dia 6 de gener.

Una altra dels senyors Vellilla, Puig Monné i Ruiz: que es destini la quantitat de 646.37 pessetes necessària per a prosseguir, mitjançant concurs privat, a l'ampliació de llums a les naus de matança de bestiar porcí de l'Esplanada general.

Una altra dels senyors Ventalló, Escoté i Ventós: que substanci l'òbit en concepte de confeccionar-se els cartips municipals, es procedeixi a constituir la Comissió del Monument al soldat català de la Gran Guerra, integrada per regidors i vocals veïns. Que en confeccionar-se el pròxim pressupost ordinari es consignin la quantitat compromesa pels anteriors Ajuntaments.

Una altra dels senyors Vellilla i Solà Canizares: Que per les Comissions de Governació i d'Hisenda es facin les gestions necessàries perquè siguin abonats els empleats d'Higiene (brigada ratonera), els sous que se'ls deuen, i, ensem, igual que als altres empleats, se'ls gratifiqui amb la quantitat corresponent en concepte d'estrenes.

Una altra dels senyors Salvat, Domènech i Ruiz: Que els acords que es prengueren en la darrera sessió amb motiu de l'anunciada arribada del senyor Alexandre Lerroux s'entengui que queden ajornats pel que respecta a la llur execució fins a la data que assenyalaran els signataris de l'esmentada proposició.

Una altra dels senyors Casanoves, Bausili i Salvat: que l'extrem quart de l'acord adoptat en sessió del dia 18 d'aquest mes pel qual s'exigeix als concessionaris, per a efectuar matança de bou i vedella a l'Esplanada, la fiença es cedís al títol de Deute Municipal estimat al preu de cotització, de dues mil pessetes es redueixi en el sentit que la fiança podrà ésser de dues mil pessetes en efectiu, o bé dues mil cinc cèntims en títols del Deute Municipal, estimats per llur valor nominal.

Una altra dels senyors Vellilla i Santamaría: que a l'objecte de coadjuvar a la distribució de joguines als nens pobres de la barriada del Poble Nou que organitza el Cercle Federalista Republicà, de l'esmentada barriada, es destini la quantitat de mil pessetes.

Les tres primeres foren aprovades. La quarta s'acorda que passés a Hisenda; la cinquena i sisena foren aprovades; la setena passà a Hisenda. La vuitena i la novena foren aprovades. La desena s'acorda que passés a Hisenda.

La gestió del governador civil

Es llegeix una proposició signada pels Srs. Ventós, Jové, Vellilla, Giral, Ullé, Heredia, Domènech, Salvat, Puig Monné, Huguet, Samblancat, Pla, Vinyals, Escoté i Bertran de Quintana, que diu:

«Tenint en compte l'actitud d'hostilitat a l'ideari d'actuació d'Esquerra i ciutadania en què pel que respecta a Barcelona i comarcas s'ha situat l'actual governador civil de Barcelona, senyor Oriol Anguera de Sojo, s'acordi: Que l'Ajuntament s'adrexi a l'legislació al Govern de Madrid, fent constar que ha vist amb disgust l'actitud del governador civil irati senyor Anguera de Sojo, en el que fa referència a haver-se comportat en forma tendenciosament dretista en ocasions polítiques ocorregudes a la ciutat».

Aquesta proposició ha promogut un fort ample debat.

DISCURS DEL SR. SOLA CANIZARES

Intervé primerament el senyor Solà Canizares. Diu que ell no volia intervenir en l'assumpte del governador civil creia que l'Ajuntament se'n hauria d'ocupar després el senyor Santamaría i diu que el pressupost de 1932 cal fer-lo amb anivellació i superàvit. S'adreça a la pròrroga.

En aquest moment entra el senyor Lluhi al Consistori.

RETRIFICACIÓ DEL SR. BAUSILI

El senyor Bausili intervé per agrair les intervencions que ha provocat el seu debat i recull les al·lusions que li han estat fetes. Diu que amb el senyor Xirau ha d'estar d'acord en allò que cal liquidar la vergonya de la Dictadura i que prova d'això és que ja ells van demanar, en una altra ocasió, que la qüestió d'abolir la Dictadura passés a responsabilitats. Pel que es refereix a la ciutat de Viena, cal recordar que ací, a més dels impostos municipals, paguen també els imposts a l'E

R 159

ESTUDES - THOMSON S.A.

Oír las 12 campanadas del Año Nuevo...

Oír el fin del viejo año y el comienzo del nuevo en los diferentes países... música, fiestas, diferentes lenguas. La radio ha hecho posible esto.

Con un receptor Philips, Ud. podrá comenzar el nuevo año con la mayor alegría, con el mejor espíritu.

La radio le traerá cada día sus más alegres momentos, haciéndole disfrutar de la vida como nunca.

Vea la completa serie de receptores Philips en todos los estilos y en todos los precios.

PHILIPS

Bons premis rebuts. 2000: Carilló. Concert per l'orquestra de Radio-Asociació. 2010: El disc del radiocant. Radiocant de discos que els senyors radiocants hagin sol·licitat per escrit. 2020: Música. 2100: Reportatge microfoni a càrrec del publicista Octavi Saló. 2110: Serenata morisca. 2120: Canvis de darrera hora de cafè, sucre, cacao, moreno, cautxú. Breu impressió del mercat. 2135: Música. 2200: Hora exacta. Música.

PENÍNSULA. — Madrid. Unió Radio (244). De 8 a 9:30: «La Palabra» (diari parlat d'Unió Radio). 1430: Concert pel Sextet. 1900: Comunicacions de Borsa. Programa de l'ent. (Aquest programa es compondrà de discos sol·licitats pels socis de la Unió de Radioteles). 2100: Informació directa d'Unió Radio.

FRANÇA. — París. Radio-Paris (1.724.1). Discos. 2000: Concert. 2045: Concert de música simfònica. Notícies.

BELGICA. — Brussel·les (508.5). 1215: Concert d'òpera. 1815: Discos. 2000: Concert. 2310: Emissió especial.

GRAN BREITANYA. — Davenport (1.554.4). Programa nacional. 1030: Senyals horàries. 1300: Discos. 1240: Recital d'òrgue. 1330: Discos. 1830: Concert. 2135: Concert per l'orquestra de l'estudi. 2300: Música de ball.

ITALIA. — Roma (441.2). 1215: Notícies. 1615: Concert instrumental. 1930: Comunicacions. Discos. 2000: Música. Notícies.

Corret. i gènere d'oprenat a la dita entitat. És una veritable filigrana d'art i d'adaptació a l'estil i pal·lissatge oriental. Totes les decoracions resulten esplendides, de manera que es fa difícil destacar-ne les mil·lors; sobresortien, però, la del temple, esplèndida de colorit i tècnica; i la de la Casa de Maria, d'un caire modern original i atrevidíssim, però molt ben realitzat. Felicitem calorosament la senyoreta Sans i li auguram en la seva ascensió carrera un definitiu triomf. Felicitem també l'arquitecte senyor Joaquim Coderch, qui ha dirigit les obres d'ampliació de la nova sala d'espectacles, per l'entert que ha tingut i el gran partit que n'ha tret, donada la limitació del local i la Junta Directiva de l'esmentada entitat, per la seva tasca sempre creixent en pro de la cultura en aquella popular barriada.

Notes personals

Tal com vàrem anunciar, el dia de Sant Esteve van celebrar-se amo gran solemnitat les noces dels bons amics nostres Miquel Coll i Rull, amb la genti senyoreta Matilde Díez i Giménez, a la barcelonina església de la Congregació de la Mare de Déu de l'Esperança (Palma de Sant Just, número 2).

Beneficà la unió el reverend P. Vil·la, de la I. C. de Maria, íntim dels contraents, el qual, a l'hora de la missa, els adreça una fervorosa predicció. Signaren l'Acta els testimonis Nicolau Coll, Conrad Bragulat, Jaume Fauria i Josep Marcat.

Un conjunt instrumental, sota la direcció del mestre mossèn Masvidal, executà durant la missa selectes composicions de música clàssica. I, en acabar, una inspirada Salve en acció de gràcies a la Verge de l'Esperança.

Els convidats a la festa i respectives famílies dels núvis, que emplenaven completament l'església, es trobaven completament a l'entorn de la missa, i a l'hora de l'acte de l'acte, la senyoreta Sans, sortida de viatge els novells esposos, als quals adreçem la nostra enhorabona més cordial i els desitgem moltes felicitats.

Festa a Coll-blanch

Diuen que l'any 1904 la inauguració solenne de la nova sala d'espectacles del Rocó Cultural de Coll-blanch. Amb aquest motiu es representà, per la secció dramàtica de l'esmentada entitat, el gran drama bíblic «L'Estel de Nazaret». La interpretació, molt acurada i gairebé perfecta, satisfecé la nombrosa concurrència que omplia de gom a gom la sala. La nota, però, més sobresortint fou l'èxit del decorat que s'estrena en aquest dia, pintat per l'escaenògrafa senyoreta Fulgència de Sans.

EL ALUMINIO

Especialitat en articles de taula, cuina, menatge i presents. Gran assortit en vaixelles, cristalleries, coberts i ganxereria.

REIS. - Gran assortit de joguines

RENART

ART DECORATIU
Pintura - Escultura - Reproduccions - Gravats i fotografies - Imatges
Decoració policroma - Especialitat en marcs
Diputació, 271 (entre Claris i Passeig de Gràcia)
Teléfono 18217 - BARCELONA
Desitja a la seva clientela un bon ANY NOU

Fill de Josep Guardiola

Maquinària especial per a la construcció
Crua Coberta, 13 - Teléfono 31422 - BARCELONA
Desitja a la seva clientela i amics un feliç i prósper Any 1932

IMPRESOS COMERCIALS, ARTÍSTICS I DE LUXE

ENQUADERNACIONS :: Llibres ratllats

ANGLADA

Bonsuccés, 13. - Teléfono 18203 - BARCELONA

Papereria, Articles d'Escriptori, Dibuix i Pintura
Venda i reparació de plomes estilogràfiques
Desitja als seus clients i amics un feliç i prósper Any Nou

Gran assortiment

Lavabos
Escalfadors
Banyeres
Bidets
Dutxes
Waters
etc. etc.
PREUS REDUÏTS
JAUME SAURET
7 - Carrer de Pelayós

De les terres catalanes

De la vetllada celebrada a la Lliga Regionalista de Sabadell a la memòria de Sardà i Salvany

«Cultura Cristiana», portaven de les entitats que segueixen les orients a molt plaent i agrair que els darrer número parla de la vetllada celebrada a la Lliga Regionalista de Sabadell, a la memòria de l'apòstol amb aquestes ratlles plenes de cordialitat.

«Nosaltres, que la recordança del nostre venerable fundador i consiliari és al respir de cada dia i l'actuació seguida de totes les nostres obres, sens fa molt plaent i agrair que els altres se'n recordin sovint, i que s'incorporin al seu culte tots aquells que per ministeri o per ciutadania es fan, de temps en temps, sabadellencs. Així fou agraçada a tot ésser-ho la sessió que, el dia 21 d'aquest mes, consagrà a honor del doctor Sardà la Biblioteca Sabadellencs, en la benévola Lliga Regionalista, amb motiu de la publicació d'una monografia del P. Berenguer sobre les seves obres de caritat d'una audició de belles nades del carismàtic amic mossèn Camil Gós, organista i mestre de Capella de Sant Fel·li. Bona vesprada, en què el senyor Regent de la Puríssima, doctor Alomar, glossà el llibre del P. Berenguer, enaltint la figura del Patriarca, i en què els nombrosos concorrents pogueren contemplar els originals de nombroses lletres del doctor Sardà, documental pres del llibre del P. Berenguer.

D'aquest benllogat amic i recordat director de la Congregació Mariana hem de fer memòria especial per l'interès amb què completà el seu minucios històric de la fundació de les Germanetes dels Avis Desemparats, publicació de la Biblioteca Sabadellencs, amb bones notes sobre les obres benèfiques-socials, establertes a l'Acadèmia pel doctor Sardà. Com a estimat per llegir el seu llibre, recordem als nostres amics aquestes dades que trobaran amplifiquades en la monografia del Pare Berenguer.

La primera institució de caràcter benèfic fet pel doctor Sardà radicava a l'Acadèmia, i fou la Caixa de socors, inaugurada el mes de gener de 1883 amb caràcter mutual, que en 1887 es convertí en avantatge reglamentari de tots els socis, amb una módica quota d'entrada, com a subsidi de malaltia. Sabem prou els nostres amics com aduïu en els anys de clausura de l'Acadèmia, fou celosament sostinguda i afavorida aquesta secció de casa nostra, tot i perdre el seu ingrés principal que és el producte de l'esbarjo dels fills, segons institució del nostre venerat Consiliari.

L'altra institució benèfic-social del doctor Sardà fou l'obra de la Sagrada Família per la celebració canònica dels matrimonis esgarriats i legitimació de fills. Fou fundada l'any 1885 en la commemoració de les noces d'argent de l'Acadèmia. L'anima de l'obra, avui completada per les conferències de Sant Vicenç, fou el Jaume Pascual, aquell sant baró de caritat, que tant honorà els nostres rengles d'exemplars cristians.

I la tercera fou el Basar del Pobre, que celebrà el primer repartiment de roba a sis centes famílies indigents a la sala d'actes de l'Acadèmia per cap d'any de 1888. De com aquesta obra és vivint i en puja continua poc ho hem de dir als nostres amics, que en saben prou les excel·lències que hi contribuïren en aquest temps, i en tota la història. Al llibre del P. Berenguer hi trobaran les dades de quan es fundà el Nadal del Pobre pels joves de la Congregació en 1915, seguint el noble impuls de l'enyorat Manuel Ribot i Serra. Des del 1923 la saben prou tots com les dues obres coordinades han pres bella vigòria i tenen una organització magnífica.

La primera institució de caràcter benèfic fet pel doctor Sardà radicava a l'Acadèmia, i fou la Caixa de socors, inaugurada el mes de gener de 1883 amb caràcter mutual, que en 1887 es convertí en avantatge reglamentari de tots els socis, amb una módica quota d'entrada, com a subsidi de malaltia. Sabem prou els nostres amics com aduïu en els anys de clausura de l'Acadèmia, fou celosament sostinguda i afavorida aquesta secció de casa nostra, tot i perdre el seu ingrés principal que és el producte de l'esbarjo dels fills, segons institució del nostre venerat Consiliari.

L'altra institució benèfic-social del doctor Sardà fou l'obra de la Sagrada Família per la celebració canònica dels matrimonis esgarriats i legitimació de fills. Fou fundada l'any 1885 en la commemoració de les noces d'argent de l'Acadèmia. L'anima de l'obra, avui completada per les conferències de Sant Vicenç, fou el Jaume Pascual, aquell sant baró de caritat, que tant honorà els nostres rengles d'exemplars cristians.

I la tercera fou el Basar del Pobre, que celebrà el primer repartiment de roba a sis centes famílies indigents a la sala d'actes de l'Acadèmia per cap d'any de 1888. De com aquesta obra és vivint i en puja continua poc ho hem de dir als nostres amics, que en saben prou les excel·lències que hi contribuïren en aquest temps, i en tota la història. Al llibre del P. Berenguer hi trobaran les dades de quan es fundà el Nadal del Pobre pels joves de la Congregació en 1915, seguint el noble impuls de l'enyorat Manuel Ribot i Serra. Des del 1923 la saben prou tots com les dues obres coordinades han pres bella vigòria i tenen una organització magnífica.

GALETES PLAJA

Merca «LLEI»

«Cultura Cristiana», portaven de les entitats que segueixen les orients a molt plaent i agrair que els darrer número parla de la vetllada celebrada a la Lliga Regionalista de Sabadell, a la memòria de l'apòstol amb aquestes ratlles plenes de cordialitat.

«Nosaltres, que la recordança del nostre venerable fundador i consiliari és al respir de cada dia i l'actuació seguida de totes les nostres obres, sens fa molt plaent i agrair que els altres se'n recordin sovint, i que s'incorporin al seu culte tots aquells que per ministeri o per ciutadania es fan, de temps en temps, sabadellencs. Així fou agraçada a tot ésser-ho la sessió que, el dia 21 d'aquest mes, consagrà a honor del doctor Sardà la Biblioteca Sabadellencs, en la benévola Lliga Regionalista, amb motiu de la publicació d'una monografia del P. Berenguer sobre les seves obres de caritat d'una audició de belles nades del carismàtic amic mossèn Camil Gós, organista i mestre de Capella de Sant Fel·li. Bona vesprada, en què el senyor Regent de la Puríssima, doctor Alomar, glossà el llibre del P. Berenguer, enaltint la figura del Patriarca, i en què els nombrosos concorrents pogueren contemplar els originals de nombroses lletres del doctor Sardà, documental pres del llibre del P. Berenguer.

Es un calendari que farà bonic als millors despatxos i a les cambres i sales més distingides.

La fundació de l'Asil de les Germanetes

Tal com tenim dit, a l'Asil de les Germanetes dels avis desemparats no adquirí-se l'excel·lent llibre del P. Berenguer, que descriu la fundació d'aquesta casa.

Tots els sabadellencs haurien de voler posseir aquest llibre del P. Berenguer, que contribueix a fer estimar una de les més formidables fundacions fetes pel doctor Sardà i Salvany.

LLEYDA

L'Hospital de Santa Maria

Ha començat l'enderrocament del cos d'edifici de l'avinguda de Blon-dol-enganxat a l'antic Hospital de Santa Maria; així quedará descoberta la façna posterior del dit edifici.

Un fill apropiat

El menor Josep Pedrés Mestre va fugir del domicili patern del poble de Penelles, d'on se'n emportà tres mil pessetes en metall.

Ha estat comprovat que va fugir amb la seva noia i que marxaren cap a la Seu d'Urgell, en un automòbil d'un xofer de Castellserà.

Atroament frustrat

A Francesc Campos Gómez, a la carretera d'Alcoletge, intentaren atracar-lo dos desconeguts, els quals no van poder portar a cap llur intent perquè en aquell moment passà per aquell indret un automòbil.

Francesc Campos sofrí una luxació a la clavicla esquerra. Se la prengué en ésser desmuntat violentament de la bicicleta.

Un toll

A Alfons Serra, a l'Estació del Nord, li sobrevingué un atac de bogeria i va haver d'ésser reduït amb molts treballs, pels guàrdies urbans, junt amb alguns familiars seus.

Assassinat a Sant Boy

ES DETINGUT EL PRESUMPT E ASSASSI

Dimarts nit, continuant els agents de vigilància que anaren a Sant Boy de Llobregat, efectuant treballs relacionats amb el crim començat en la persona de Maria Amèrica.

Procediren a la detenció d'un individu anomenat Climent Sacristà Solé, de 39 anys, casat, i domiciliat a l'avinguda de Prat de la Riba, 12, com a suposat autor del crim.

Les primeres sospites que recaigueren sobre l'esmentat individu foren degudes a què el marit de la víctima, Joaquim Barguñó, rebé una carta del delinqüent manifestant-li que es pensava a Barcelona on havia de parlar d'assumptes interessants.

El marit de Maria, atenció les indicacions de la carta, vingué a Barcelona i no trobà el Climent. El pare d'aquest s'estrenyà de la cita que li havia donat el seu fill ja que ignorava que hi hagués cap qüestió pendent a tractar amb el senyor Barguñó. Aquest regressà a Sant Boy i trobà la porta del seu domicili tancada; suposà que la seva esposa havia sortit a realitzar algunes diligències i regressà novament a Barcelona on Barguñó per a realitzar algunes visites i en tornar novament a Sant Boy trobà que la porta següent tancada però notà llavors que la clau estava posada per dintre. Avisà un manya que va obrir la porta i es descobrí l'assassinat de la seva esposa.

Així feu sospitar que Climent havia fet marxar el marit per a realitzar el crim.

En un registre fet per la policia al domicili del suposat assassí, se li trobà una pistola, un revòlver i un fusell. Digué que aquelles armes les tenia per haver portat-ny al soment. També s'incantà la policia de 300 pessetes que portava.

Posteriorment se sabé que la guàrdia civil havia realitzat un altre registre i s'incantà de més de 3.000 pessetes.

El delinqüent fou posat a disposició del jutjat de Sant Fel·li que és el que instrueix el sumari per aquest delicte.

Climent nega que escrivís la carta de presència Barguñó i també nega que ell hagués anat en auto a Sant Boy. Enfrontat amb una veïna de Sant Boy que veia entrar a la casa, manifestà que l'estatura de l'individu i l'abric que portava Climent coincidien en un tot amb el que penetrà a la casa.

A la barriada de Sant Gervasi on habita el delinqüent, aquest frueix entre els veïns de bona reputació. La seva detenció ha causat sorpresa.

La policia cregué que el xofer en assabentar-se del crim es presentaria,

puix que hom tenia la impressió que no tenia res a veure amb el fet. A hores d'ara, però, no s'ha presentat i, per tant, la policia el busca activament.

FIGUERES

Natali

L'esposa de l'industrial d'aquesta Ciutat Jacint Bosch, ha posat al món una xamona nena. Enhorabona.

Prometatge

Per Antoni Reinal, ha estat demanada la mà de Concepció Gou Guà. S'assenyalen les noces per a la propera primavera.

Obituari

Ha mort l'extimular religiosa directora del convent de la Presentació d'aquesta Ciutat, reverenda Mare Maria Agustina, en el món Francisco Gorgol, fill de Darnius.

Aeronàutica

La Junta de l'Aeronàutica Empordanesa, ha adquirit un planificador del més recent model perquè llurs socis aficionats al vol a vela, puguin practicar aquest esport.

A més, molt aviat tindrà lloc un festival d'aviació organitzat per l'Aeronàutica Empordanesa.

VILAFRANCA

Els freds

Continuen sentint-se amb molta intensitat els freds, que de molts anys no s'havien produït.

S'ha arribat a la temperatura mínima de set graus sota zero.

La major part de les canyeres d'aigua s'han reventat i les fonts públiques s'han hagut de desgaixar perquè treguessin.

Dimarts a la matinalda niva, i tots aquests indrets aparegueren ben coberts de neu.

Els pessebres

Són molt vistosos i els pessebres que enguany s'han construït amb gran nombre, plens de riquesa i bon gust.

El del col·legi de Sant Ramon excel·leix per la seva vistositat i perfecta realització.

El jurat del Concurs Pessebrista, publicará dintre pocs dies llur veredict.

Nova Junta. — **Acorde**

L'Associació Musical de Vilafranca, dimarts es reüní al Casino Unió Comercial, en junta general, i elegí la junta directiva per al proper any, que és la següent:

Marc Via, president; Josep Bertran, secretari; Cebrià Sanjoan, tesorier; i Nicomedes Gil i Lluís Vallverdú, vocals.

Entre altres acords, va prendre el de destinar un fill pesseter per a la Clínica de Germandades.

Regnà molt d'entusiasme.

La Bisbal

Traspàs

Ha mort sobtadament, la senyora Narcisca Blanc, vídua de Fàbrega.

La seva mort inesperada i degut a les moltes simpaties de què gaudia la malgranyada senyora i la seva família, ha causat aquí profund sentiment.

Era una senyora virtuosa, espill de bondats, mare exemplar, avia amorosa, simpàtica, treballadora, portava a una generació que desapareix ràpidament, no sense deixar un sol profundíssim.

Difusa la tarda tingué lloc el seu enterament. Va acudir-hi una gran gernació, desitjosa de retro aquest darrer tribut a la malgranyada difunta. Hi acudiren tots els que tenien alguna significació dintre la vida local; sense diferències de classes, estaments i partits polítics, tola La Bisbal volgué prendre part en la que constituïm imposant manifestació de dol.

Acampayem l'apenada família, a la qual tant vicles ens uníem, en aquests moments de dolor profund. Particularment als fills de la finada, Maria Anna, Josep i Francesc—ex-regidors regionalistes aquest darrer—i al set net el nostre bon amic Josep Reinal i Fàbrega, els enviem el nostre més sentit condol.

(A. C. S.)

TARRAGONA

Robatori

Dimarts, a les quatre de la tarda, en ocasió que la veïna del carrer Major, 2, entressol, Mercè Domingo pujà a visitar els veïns del primer pis, entraren lladrejos al pis i se'n emportaren joies i un bitllet de banc, tot plegat valorat en unes 800 pessetes.

En el moment que la senyora Domingo baixava l'escala, un dels lladrejos sortia del pis i es feu capòl. Per entrar havia espanyat el pany de la porta.

El comissari de la Generalitat

Ahí anà a visitar el governador civil el nou comissari de la Generalitat senyor Domènec Piñana, acompanyat del qui ho havia estat fins a l'arribada de la senyora Domingo.

No cal dir que la visita fou de compliment i que tota la conversa fou un devalless de paraules amables.

Moviment del port

Entrades: Vapors «Estruix», de Barcelona, amb càrrega general i «Victor de Chavarrri», d'Avilés, amb carbó.

Sortides: Vapors «La Guàrdia», cap a Marsella, amb càrrega general i «Victor de Chavarrri», d'Avilés, amb carbó.

Sortides: Vapors «La Guàrdia», cap a Marsella, amb càrrega general; «Kacia», cap a València; «Estruix», cap a Casablanca i «Fernando L. de Ybarra», cap a Gijón, en llast.

El governador es queda

El governador civil ha cursat al ministre de la Governació, el següent telegrama:

«Agradeixo sincera i expressament V. E. Govern tota nova muestra confiança com que queren honorar-me mantenint-me en este cargo que vengo desempeñando desde proclamación Republicana. Aunque tengo sobrados motivos para reintegrarme en la casa y mis trabajos profesionales soy soldado disciplinado de la República y mientras no necesite y donde me necesite allí estaré sirviéndola. Saludo muy afectuosamente a V. E.»

El mal servei de Correus

Segueix el mal servei de correus iniciat fa ja uns temps mesos. Avui per una coneguda personalitat, s'ha comunicat personalment al governador civil el motiu d'algunes queixes.

Hom diu que tot això obeeix a que els empleats formen part de diverses entitats professionals, i que aquestes estan en molt males relacions una amb altra i aquesta és una de les principals causes de les deficiències que es noten en el servei.

Concert ajornat

Hagué d'ésser ajornat el concert corresponent al mes actual que l'Associació de la Música havia organitzat per a dimarts al Kursaal.

Acte a benefici de la Festa dels Reis

Dimarts se celebrà al Teatre Conservatori una funció-innocentada a càrrec de l'Associació de Dependents i Sindicat Musical, a profit de la festa de Reis que per a infants necessitats organitzà aquella entitat.

Als aparadors de la casa Calcats Torre hom pot admirar les nines que prenien part a l'original concert organitzat a profit de la festa. Cada dia creix la subscritció oberta, i es de creure que els manresans es mostraran esplèndids a favor dels necessitats.

La Costa

CANET DE MAR.—Les festes na daleuques s'han celebrat amb el mateix calent que d'altres anys. A l'església parroquial i a la Capella de les Germanes Dominiques hi ha hagut la tradicional Missa del Gall, a

SABADELL

Inauguració dels nous locals de l'Acadèmia

El dia de Nadal es va fer la inauguració dels nous locals amb què ha estat ampliat l'edifici de l'Acadèmia Catalòlica.

Va beneficiar-lo el comissari de la casa doctor Lluís Carreras, el qual pronuncià amb aquest motiu un eloqüent discurs glossant les activitats d'aquesta entitat benemèrita.

Assistí a aquest acte un públic nombros i selecte.

Els pessebres

Avui, diada de Cap d'Any, podran ésser visitats els pessebres següents: Lliga Regionalista, P. P. Escolapis, Acadèmia Catalòlica, Col·legi dels Germans Maristes, Asil de les Germanetes dels Avis Desemparats i Casa de Caritat.

A l'Acadèmia Catalòlica podrà visitar-se també l'interessant exposició missionera que va inaugurar-se el dia de Sant Esteve.

Exposició Valls Baqué

Del dia 2 al 15 del present mes de gener podrà visitar-se a la Sala Parés de Barcelona una exposició de les pintures del nostre jove compatriota Valls Baqué.

Es Valls Baqué un dels joves més interessants de la nova promoció d'artistes sabadellencs, i tots els que coneixem la seva producció creuen que amb l'exposició que té a punt d'obrir assolirà un èxit ben meregut.

Montserrat vist pels seus artistes

Dimenge vinent, dia 3 de l'actual, la Joventut Catalòlica farà una visita col·lectiva a l'exposició de les obres del concurs «Montserrat vist pels seus artistes».

El concurs de pessebres

El jurat qualificador del Concurs de pessebres organitzat per la Congregació Mariana de Sant Lluís ha estat a visitar els pessebres inscrits.

No cal dir que hi ha un gran interès per a conèixer el veredict del jurat.

Un calendari notable

De tal pot qualificar-se el calendari amb què ha obsequiat els seus clients i amics el conegut impressor d'aquesta ciutat Joan Sallent.

Es tracta d'un magnífic boix de Ricard Mariet en el qual són bellament representades les quatre estacions.

La Costa

CANET DE MAR.—Les festes na daleuques s'han celebrat amb el mateix calent que d'altres anys. A l'església parroquial i a la Capella de les Germanes Dominiques hi ha hagut la tradicional Missa del Gall, a

La Costa

CANET DE MAR.—Les festes na daleuques s'han celebrat amb el mateix calent que d'altres anys. A l'església parroquial i a la Capella de les Germanes Dominiques hi ha hagut la tradicional Missa del Gall, a

La Costa

CANET DE MAR.—Les festes na daleuques s'han celebrat amb el mateix calent que d'altres anys. A l'església parroquial i a la Capella de les Germanes Dominiques hi ha hagut la tradicional Missa del Gall, a

MANRESA

Les passades festes

Malgrat el temps variable que durant aquestes festes ha fet, hom les ha celebrades degudament, i els temples s'han vist plens, així com també els espectacles organitzats a les Societats i locals públics.

Al migdia de Nadal la Banda Municipal de Sabadell donà un escolit concert a la Plaça de Francesc Macià. Hi hagué entre el públic alguns cops, degut a les rivalitats existents entre el Sindicat Musical i l'Ateneu Obrer Manresà i Cooperativa Obrera, entitats que contractaren l'esmentada banda, la qual, d'altra banda, fou mercedament aplaudida per la seva tasca.

Al Centre Carlí, Ateneu Obrer i Cooperativa es posaren en escena «Els Pastors» i altres comèdies interessants, que foren molt ben rebudes.

Els actes al Casal Regionalista

El dia de Sant Esteve se celebrà el concert de l'orquestra de carrec de l'actiu soci de la Joventut del Casal Regionalista senyor Joan Ferrer (tenor) i Gràcia Mas (pianista). La tasca d'ambdós artistes fou elogiada de veres i, en finalitzar els actes, escoltaren llargs i xardorosos aplaudiments. Dintre breus dies sembla que es donarà una altra vetllada, amb programa atractiu i variat.

Durant les dues festes es represen-

—Ja veuràs com ton casament li treurà deu anys de sobre.

La Japa portà les tres tasses de cafè; i, tot tirant-hi tres tarrossets de sucre, ficant-se els altres a la butxaca:—I a propòsit del casament, aviat hauré de fixar-ne l'època i el dia: no fa, Lena? I tu, Andreu?

L'Andreu es mirà la Lena, la qual restà seria; sols una lleugera rofor colorà ses galtes.

—Don Francesc, mon pare i jo estem a les ordres de vostres.

—I tu, Lena, què en dius?

—M'apar pare, que tant com tinguem a casa el pobre ferit, no es pot fixar dia: veritat, Andreu?

—La Lena té raó. A més que a Girona nos estan tent els mobles, i hem d'esperar que estiguin fets.

—Vala quins promesos! Que en tantu de patxorra! No en tinguérem tanta quan ens vàrem casar; fa, muller?

—Tu ho dius.

—Eres tu que em menaves pressa... No diguis que no!

—Francesc, no tinc humor de seguir-te. Són records que, per mi, fa temps han caigut al fons d'un pou.

Alçant-se de taula:—Això del casament corre pel meu compte. El senyor Jaume i jo, n'emraonarem, i veurem en Bruguella pels capítols.

La Lena, sa mare i l'Andreu s'alçaren també; i, com feia bon sol, anaren a donar un passeig a l'horta, parlant de fruiters, flors, llegums i altres coses indiferents. El cas és que a les tres l'Andreu se'n tornà a son casal de Bassegoda, després d'acomodiar-se amistosament de sa promesa i de sos pares.

Tot font camí, es deia:—Quins costums tan diferents de les nostres tenen aixes famílies de senyors!

L'ACTUALITAT POLITICA

Una nota de la Presidència de la República

Madrid, 31. — L'Oficina de Presidència de la República, ha facilitat la següent nota:

«La Secretaría General de la Presidencia, se ve una vez más obligada, en vista de las numerosas instancias y peticiones que diariamente recibe, a hacer público que no le es posible contestar como quisiera a cuantas solicitudes se le dirigen y que se limita a cursarlas reglamentariamente sin apoyos ni interponer influencia por lo cual consideraría mucho más práctico que los interesados se dirgiesen a los departamentos oficiales a quienes corresponden los asuntos objeto de su reclamación o demanda.»

Disposició de la Gasetta

Madrid, 31. — La Gasetta publica una ordre de finances assenyalant en 1286 per 100 el recarrec que han de satisfer durant la primera desena de gener les liquidacions per drets d'aranzel, que es facin efectives en monedes d'argent o billetes.

Diversos ferits a Feria. — Es acabada la vaga de Badajoz

Madrid, 31. — Ha manifestat aquest migdia el ministre de la Governació, que a Feria, poble de la província de Badajoz, prop de Zafra, s'havia produït una col·lisió entre diversos vells i la guàrdia civil, de la qual resultaren dos d'aquests i diversos paisans ferits.

El governador no tenia més detalls per no tenir telèfon l'esmentat poble, i que hi havia tramès un delegat per a informar-se.

Ha terminat dient el senyor Casares Quiroga, que a les dotze de la nit ha acabat la vaga desenvolupada a Badajoz i la seva província.

Encara no hi ha res de cert respecte la combinació diplomàtica

Madrid, 31. — El ministre d'Estat ha rebut els periodistes per a saludar-los i desitjar-los una feliç entrada d'any.

Ha manifestat que és prematur referir-se a cap combinació diplomàtica, perquè realment no se n'ha ocupat. Així, doncs, hi ha coses que poden ésser certes i d'altres que no ho són.

A més a més, algunes de les combinacions que es rumoren, s'han de tractar, probablement, en el Consell de ministres.

Fins ara, l'única cosa certa —ha continuat dient el senyor Zulueta— és que el senyor Amador Castro va presentar la dimissió l'1 de desembre i ara, en venir a Espanya per a passar les festes, ha reiterat la seva dimissió perquè desitja reintegrar-se a la seva càtedra.

El senyor Lerroux visita el President de la República

Madrid, 31. — A la residència oficial del President de la República, ha estat aquest matí visitant el senyor Alcalá Zamora, el cap del partit radical senyor Lerroux.

La supressió de construccions navals.—La marina civil

Madrid, 31. — El ministre de Marina és arribat aquest matí procedent de Cadix.

En rebre els informadors ha dit que als pressupostos propers s'ha suprimit el règim de noves construccions navals, però per altra part, la nova subsecretaria de la Marina civil estimularà la construcció de vaixells mercants als astillers del Ferrol, Cartagena i Cadix.

Ha mort Sánchez Rojas

Salamanca, 31. — Aquest matí ha mort l'escriptor don Josep Sánchez Rojas, que havia estat encarregat de fer la crònica dels actes de presa de possessió del President de la República.

Aquesta tarda serà traslladat a l'Aldea de Tormes, i dilluns, a les dotze, es farà la inhumació del cadàver.

Els ferroviaris de la setena zona acorden declarar la vaga general

Saragossa, 31. — S'ha celebrat una assemblea pel consell obrer de la setena zona ferroviària (secció Nord) amb l'assistència de nombrosos obrers.

Han acordat unànimement la de-

claració de vaga general ferroviària emplaçant primer el comitè nacional, perquè celebri una reunió el dia 4 de gener, assenyalant immediatament la data per al començament de la vaga, consistent concretament les opinions dels ferroviaris.

Oposicions anul·lades

Madrid, 31. — Tenint en compte que ha desaparegut el ministeri d'Foment per a donar lloc a la creació dels d'Obres Públiques i Agricultura, Indústria i Comerç, considerant el que disposa el decret de la Presidència del Govern, de 28 d'octubre últim, i en compliment d'acords expressos del Consell de ministres, el senyor Prieto ha signat una ordre anul·lant la convocatòria a oposicions per a auxiliars del cos tècnic administratiu del ministeri de Foment.

El senyor Prieto vol saber què guanyen els caps i enginyers d'Obres Públiques

Madrid, 31. — El senyor Prieto ha dirigit el següent telegrama circular a les Direccions d'Obres públiques: «Sirve usted mandar a este Ministerio una relación jurada de todos los ingresos que anualmente, y durante cuatro años, han obtenido los jefes y los ingenieros de esa dependencia.

Dicha relación debe comprender:

1.º — El sueldo oficial de cada individuo.

2.º — Las indemnizaciones, también oficiales.

3.º — Las indemnizaciones cobradas a los contratistas por servicios de obras.

4.º — Las cobradas como remuneración del servicio de ferrocarriles.

5.º — Las cobradas igualmente en obras del puerto.

6.º — Las cobradas por servicios particulares, indicando a la vez las cantidades ingresadas en el Estado, por tanto por ciento de utilidades.

7.º — Toda clase de indemnizaciones cobradas de servicios particulares, diputaciones, ayuntamientos, empresas particulares, etc., etc.

8.º — Totalidad de esos ingresos por cargos, no por individuos.

9.º — Cualquier otra indemnización cobrada a cualquier entidad oficial, por el concepto que sea.

Dicha relación, que será comprobada por este Ministerio, se servirá remitirla al mismo día 10 de enero próximo.

Saluda. — Firmado. Indalecio Prieto.

El ministre d'Obres Públiques partidari de la constant inspecció

Madrid, 31. — El senyor Prieto ha exposat al senyor Caner i a l'interventor general de Finances, el seu propòsit que totes les despeses del ministeri d'Obres Públiques, siguin objecte d'una constant, minuciosa i eficaç inspecció, per part de la intervenció general.

No obstant, el propòsit del ministre d'Obres Públiques, és limitar l'extensiva autonomia, que per a la intervenció de fons, tenen certs organismes del seu departament, que en aquesta àmbit es mouen sense subjecció al precepte de la llei de comptabilitat.

Per a realitzar els fins proposats, la intervenció general de Finances, haurà de tenir en Obres Públiques, delegacions seves de caràcter permanent, amb facultats inclosos per a fiscalitzar les despeses.

Amb l'objecte de perfilar els detalls d'aquesta nova organització que tendeix a subordinar dintre dels límits pertinents, la gestió administrativa de la d'Obres Públiques per al control de les despeses públiques, correspon a la intervenció general Colegeran delinquida a conferència el pròxim disabte, els ministres de Finances i Obres Públiques i l'interventor general.

L'estat de la vaga a Badajoz no és tan tranquil·litzadora com semblava

Badajoz, 31. — Comuniquen de Castuera i de Monterrubio, Malpartida, Higuera, Valle, Quintana i Zalamea de la Serena que segueix l'atur total, però pacíficament.

A Campanario tampoc no han esdevingut alteracions de l'ordre. Tots els establiments estan oberts.

El senyor Lerroux ha visitat el President de la República. — Encara que oficialment és donada per acabada la vaga de Badajoz, la situació no és tranquil·litzadora. — Serà suprimit el règim de construccions navals. — Els ferroviaris de la setena zona acorden anar a la vaga general. — El fred. — El viatge del ministre d'Instrucció al Marroc. — Lerroux al·ludeix la política catalana. — Els successos de Castilblanco

La guàrdia civil patrulla pels carrers. A Mèrida ha fracassat la vaga. Han parat diversos oficis. Altres treballen.

En fer-se de nit tancaren els bars i les tavernes.

A Castilblanco (Badajoz) han estat assassinats quatre guàrdies civils

Badajoz, 31. (Urgent). — Manifesten del poble de Castilblanco, que han estat assassinats tres guàrdies civils. El governador ha enviat al dit poble, que està mancat de comunicacions telefòniques i telefòniques un destacament de forces.

Detalls dels successos de Feria

Madrid, 31. — A Feria hi ha hagut una col·lisió entre paisans i la guàrdia civil.

Han resultat ferits dos guàrdies i greument ferit l'obrere Manuel Flores i Flores, que fou traslladat a l'Hospital, on va morir.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

Regles per a regular les operacions de contractació

Madrid, 31. — La Gasetta publica una ordre de finances dictant regles per a regular les operacions de contractació dels comptes de despeses públiques i d'obligacions pendents de pagament, en fi d'exercici, i previa la forma d'atendre a la prosecució d'obres i serveis per administració en el període que hi haig entre el final d'exercici i el moment en què s'efectuï la provisió de cabals amb carrec als decrets que autoritzen la prorroga del pressupost.

Manifestacions del ministre d'Instrucció referents a la seva visita al Marroc

Madrid, 31. — Don Fernando de los Rios ha arribat avui del Marroc, molt fatigat a conseqüència del viatge i totament encadenat.

Ha fet les següents manifestacions a un periodista que l'ha visitat: «He preferit visitar la zona occidental del Protectorat, perquè per a mi, com a ministre d'Instrucció Pública, ofereix major interès que l'oriental.

En aquella gran àrea de població que ofereix l'oportunitat d'intensificar la cultura hispano-marroquina.

La tasca a realitzar per Espanya és immensa.

Espanya ha després al Marroc uns sis milers de vides joves, i no ha realitzat allí, perquè ho impediren els governs de l'antic règim, l'obra de cultura que és indispensable.

Crear interessos, formar la consciència i ensenyar és el que farà allí el nou règim.

No es pot negar que existeixen al Marroc excel·lents disposicions per a realitzar aquesta tasca de caràcter civil, que tan bé interpreta l'alt comissari actual, secundat pels interventors militars i pel fervor republicà de l'actual cap de les forces militars.

Aquesta bona predisposició, aquesta adhesió fervorosa al règim actual, és mostra de ple a les tres poblacions que integren el poble del nostre Protectorat.

Els tres tipus racials que existeixen al Marroc espanyol són: Els espanyols, els moros i els saharis.

Preguntat el senyor de los Rios si l'havia impressionat la visita als antics camps de batalla, ha contestat:

«Quan vaig recórrer els camps on es desenrolla la tràgica retirada de Xauen, que és estat una de les catàstrofes espanyoles dels últims temps, que la premsa espanyola, per la pressió, va haver de atenció l'any 1924, el meu esperit quedà profundament impressionat.

En aquella tràgica retirada hi hagueren 24 mil baixes, i aquell episodi tris i tràgic el recordava en visitar aquells camps i em feu pensar en l'enorme esforç que ha de realitzar Espanya, puix que allí no s'ha realitzat cap labor útil.

«Hi aniré. Si no hi ha broma juraré al puig de Bassegoda.

«Que t'agrada aquell puig!... Abans no en feries cas; mai no hi pujaves.

«Pare, és que des del puig veig Pedral, i fins distingixo la casa Solà, on viu ma estimada Lena. Voldria tenir ales per anar-hi cada dia d'una volada per veure-la, contemplar-la sense ésser vist.

«No tens necessitat d'ales. No et falta deïll per anar-hi cada dia, si vols. No és la promesa? No has de casar-te amb ella? Sempre hi seràs ben rebut.

«Té raó; mes què li diré? No puc desfogar mon cor com jo voldria. Hi ha a aquella casa un ambient de fredor que augmenta ma timidesa. Ho creuria que en les dues visites que he fet no he pogut trobar un sol moment per dir a soles a ma futura que l'estimava? Vull convenir que ma vergonya ne té un xic la culpa; mes la Lena, per sa part, la té també, perquè si ella hagués volgut hauríem trobat l'ocasió.

«Noi, t'enganyes. Les notes recatades i de sentiments religiosos com la Lena, encara que promesa, no veuen llur promesa sinó davant sos pares. Per família com la de Solà, que són mes senyors que nosaltres pagesos; el festejar no s'acostuma; casats que siguem, podràs desfogar ton cor i conjuar el verb amar.

«Que vol que li diguis són raons que no em satisfan, que no sé capir.

«Amb el temps ja les capiràs-li digué riens.

L'endemà de bon matí l'Andreu se n'anà al mas Fillol. Fela hermosa matinalada! la broma s'havia dissipat i els matolls i floretes eren totes ploroses de l'agualera. Va pujar al puig de Bassegoda, contemplà, embadalit, l'imponent panorama que es desco-

Ara els interventors militars realitzen una campanya molt intensa i molt beneficiosa per a Espanya.

Ultra l'obra cultural és urgent realitzar allí una labor sanitària molt intensa i molt ben organitzada per tal d'evitar que continuï la gran degeneració que pateix la raça marroquina.

Després d'aquesta visita, el governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El governador ha transmès a l'esmentat poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat perquè l'informi sobre l'esdeveniment.

El senyor Azana digué que veia amb simpatia la pretensió i que faria tot quant pogués a favor d'aquesta. Espera que les Corts atendran amb justícia aquesta demanda.

Parlant de la situació de la Mestrança d'artilleria, digué que en cas que desaparegués, es convertiria en un dels tallers complementaris de l'organització militar.

El pilot és traslladà a la capital i empenirà de nou el vol així que milliori el temps.

Les despeses de la construcció del ferrocarril Vitoria-Estella

Vitoria, 31. — Ha marxat a Madrid l'enginyer cap de la primera divisió de ferrocarrils, després d'haver signat l'acta de liquidació de les obres en construcció del ferrocarril de Vitoria a Estella.

A la Delegació d'Hisenda han estat dipositats 750 mil pessetes, que importen el sobrant de la liquidació.

Estafa a un convent de monges

València, 31. — Un individu d'aspecte místic, ben vestit i fingint-se empleat d'un col·legi notarial, es presentà a un convent de religioses Mercedàries, amb el pretext de lliurar una quantitat procedent d'una testamentària.

El rebé la superiora, a la qual digué que anava a lliurar-li tres mil pessetes, i estengué un xec a l'efecte.

Després, en el curs de la conversació amb la superiora, digué que havia de reintegrar mil pessetes i, davant la impossibilitat de recollir-les aquell mateix dia del Banc, convingué que anava a lliurar tres mil i les hi avançaria, a canvi d'un xec que aquell li signés.

La superiora acudí després al Banc, on pogué comprovar que el xec era fals.

Franco absolt per denegació de suplicatori

Madrid, 31. — A ran del moviment que hom cregué revolucionari, iniciat a la base aèria de Sevilla i per a dominar el qual fou enviat el general Sanjurjo, el comandant don Ramon

Canvi de governador a València

València, 31. — Ha cessat en el seu càrrec el governador civil don Francesc Rubio, qui ha lliurat el comandament de la província al secretari del Govern civil.

El senyor Rubio sortí cap a Madrid.

Multa als carnisers de València

València, 31. — L'Ajuntament ha imposat una multa al gremi de carnisers, per desproveir els mercats durant el diumenge.

Azaña i uns obrers sense treball

Sevilla, 31. — Quan al Sr. Azaña es trobava esmorçant, uns 40 obrers sense treball, entre els quals hi havia alguns elements de la Confederació Nacional, donaren crits demanant pa i treball i pretengueren engruixir la manifestació per tal de fer present llur protesta al cap del Govern.

Com que a l'hotel esmentat no es presta cap mena de servei especial de vigilància, els agents del servei de l'escorta presidencial, secundats per altres del servei de trens, iniciaren una càrrega, que dispersà els manifestants.

Abans de sortir de l'hotel, el senyor Azaña rebé una comissió d'obres pertanyents a la plantilla de la Mestrança, els quals li reiteraren la petició que tenen formulada consistent en que se'ls incorpori al cos d'auxiliars de l'Exèrcit.

Franco trameté un telegrama de protesta al ministre de la Guerra.

El telegrama fou qualificat de falta militar inferida al seu superior.

En la tramitació judicial d'aquest ve-redict, el comandant Franco es reconegué autor de l'esmentat telegrama i en el curs de les diligències pronuncià determinades frases contra el general Sanjurjo que la sala de justícia militar del Tribunal Suprem les entengué com un delict d'insult a un superior, comprès en l'article 260 del codi de justícia militar.

Demanat suplicatori a les Corts per a processar el comandant don Ramon Franco ha estat denegada la petició i per això la sala de justícia del militar, ha dictat auto de sobreseïment lliure.

Socors als necessitats de Madrid

Madrid, 31. — En el dia d'avui, igualment que la vesprada de Nadal, l'Associació Matritense de Caritat, ha lliurat socors en metalls a les persones necessitats que ha anat aquest matí a les seves oficines.

Uns centenars de necessitats han pogut, en aquest clàssic dia, alleugerir la gana pròpia i la de llurs famílies gràcies a la benèfica actuació de l'Associació Matritense de Caritat.

Topada entre la guàrdia civil i els obrers de Feria. — Incidents a altres pobles

Badajoz, 31. — Pels detalls comunicats pel delegat del governador que anà al poble de Feria, hom sap que a primera hora del matí d'ahir, diversos grups de vaguistes s'estacionaren davant el molí on treballen diversos obrers als quals no afectava la vaga.

Hi hagué una topada entre la guàrdia civil i els vaguistes i es creuaren nombrosos trets. Resultà greument ferit l'obrere Manuel Flores.

Segons sembla l'obrere sortia d'una taverna i no havia pres part en els successos.

El cap de la Comandància de la guàrdia civil, en vista de les notícies rebudes del poble de Castilblanco, ha marxat precipitadament en direcció a l'esmentat poble, amb nombroses forces a les seves ordres.

Segons dades incompletes que s'han rebut de l'esmentat poble, hom sap que foren materialment lliurats quatre guàrdies civils que s'oposaren a que es celebrés una manifestació obrera, considerada l'legal a causa de la declaració de vaga.

Els guàrdies tractaren de convèncer els vaguistes perquè es dissolguessin, però la multitud, com obeïnt a una consigna i en el moment en què els guàrdies estaven desprevinguts, es llançaren damunt d'ells i els mataren.

A la capital hom espera notícies d'aquest succés.

A Badajoz segueix la vaga pacífica.